

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 17 decembrie 2010 (03.01)
(OR. fr)**

18101/10

**Dosar interinstituțional:
2010/0383 (COD)**

JUSTCIV 239

PROPUNERE

Sursă:	Comisia
Data:	16 decembrie 2010
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor propunerea din partea Comisiei, transmisă printr-o notă de însoțire din partea dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director, către dl Pierre de BOISSIEU, Secretar General al Consiliului Uniunii Europene.

Anexă: COM(2010) 748 final

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles,
COM(2010) 748

2010/xxxx (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă
și comercială**

(Reformare)

{SEC(2010) 1547}
{SEC(2010) 1548}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Contextul general

Prezenta propunere este o reformare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Bruxelles I”).

Regulamentul Bruxelles I reprezintă cadrul cooperării judiciare în materie civilă în Uniunea Europeană. Acesta se aplică într-o gamă largă de domenii, având ca obiect nu numai acțiunile contractuale, dar și cele întemeiate pe răspunderea delictuală și care au ca obiect dreptul de proprietate. Regulamentul identifică cea mai adecvată instanță competentă pentru soluționarea unui litigiu transfrontalier și asigură recunoașterea și executarea fără probleme a hotărârilor pronunțate în alt stat membru. Regulamentul a înlocuit Convenția de la Bruxelles din 1968, care fusese încheiată între statele membre de atunci și a fost modificată succesiv, pentru a reflecta extinderile ulterioare ale Uniunii. Acesta se aplică tuturor statelor membre, inclusiv, printr-un acord internațional separat, Danemarcei, care, în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, are un regim special în ceea ce privește cooperarea judiciară.

Regulamentul a intrat în vigoare în martie 2002. Opt ani mai târziu, Comisia a analizat punerea în practică a acestuia și a examinat modificările necesare la acest instrument.

1.2. Motivele și obiectivele propunerii

Chiar dacă se consideră că, per ansamblu, punerea în practică a regulamentului are rezultate pozitive, în urma consultării părților interesate și a efectuării unei serii de studii juridice și empirice, comandate de Comisie, a reieșit că, în ceea ce privește modul în care se aplică în prezent regulamentul, există unele deficiențe care ar trebui remediate. Pot fi identificate patru deficiențe principale:

- procedura de recunoaștere și executare a unei hotărâri în alt stat membru („exequatur”) rămâne un obstacol în calea liberei circulații a hotărârilor judecătorești, ceea ce duce la costuri și întârzieri inutile pentru părțile implicate și împiedică societățile și cetățenii să beneficieze pe deplin de piața internă.
- per ansamblu, accesul la justiție în UE nu este satisfăcător în ceea ce privește litigiile care implică pârâți din afara UE. Cu unele excepții, prezentul regulament se aplică numai în cazul în care pârâtul își are domiciliul în UE. În caz contrar, competența judiciară este reglementată de dreptul național. Diversitatea legislațiilor naționale duce la un acces inegal la justiție pentru societățile din UE în cazul tranzacțiilor cu parteneri din țări terțe: unele pot introduce ușor acțiuni în instanță în UE, altele – nu, chiar și în situațiile în care nu este competentă nicio altă instanță care să garanteze un proces echitabil. În plus, atunci când legislația națională nu acordă acces la justiție în cazul litigiilor cu părți din afara UE, nu este garantată asigurarea respectării legislației obligatorii ale UE care îi protejează, de exemplu, pe consumatori, angajați sau agenții comerciali.
- trebuie îmbunătățită eficiența acordurilor de alegere a forului. În prezent, regulamentul obligă instanța desemnată de părțile la un acord de alegere a forului să suspende acțiunea

în cazul în care altă instanță a fost sesizată prima. Această normă le permite justițiabililor care acționează cu rea credință să întârzie soluționarea litigiului în forul convenit prin faptul că sesizează mai întâi o instanță care nu este competentă. Această posibilitate duce la costuri și întârzieri suplimentare și afectează securitatea juridică și previzibilitatea soluționării litigiilor, care ar trebui asigurate prin intermediul acordurilor de alegere a forului.

- trebuie îmbunătățită relația dintre arbitraj și contencios. Arbitrajul este exclus din domeniul de aplicare al regulamentului. Cu toate acestea, în cazul în care o parte contestă în fața unei instanțe un acord de arbitraj, aceasta poate lipsi complet de efecte acordul respectiv și crea o situație de existență a unor proceduri paralele ineficiente, fapt ce poate genera soluționări incompatibile ale litigiului. Aceasta generează costuri și întârzieri suplimentare, elimină previzibilitatea soluționării litigiilor și încurajează utilizarea unor tactici abuzive în cadrul proceselor.

În analiza de impact care însoțește prezenta propunere este prevăzută o analiză detaliată a problemelor sistemului actual, precum și impacturile diferitelor opțiuni avute în vedere pentru soluționarea acestora.

Obiectivul general al revizuirii este de a dezvolta și mai mult spațiul european de justiție, prin eliminarea obstacolelor rămase în calea liberei circulații a hotărârilor judecătorești, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce. Importanța acestui obiectiv a fost subliniată de Consiliul European, în Programul său de la Stockholm¹ din 2009. Concret, propunerea urmărește facilitarea soluționării litigiilor transfrontaliere și a liberei circulații a hotărârilor în Uniunea Europeană. Revizuirea ar trebui să contribuie și la crearea cadrului juridic necesar pentru redresarea economiei europene.

2. CONSULTARE ȘI ANALIZĂ DE IMPACT

Prezenta propunere a fost precedată de o largă consultare a publicului interesat, a statelor membre, a celorlalte instituții și a experților cu privire la problemele existente ale sistemului actual și la posibilele soluții pentru acestea. La 21 aprilie 2009, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea regulamentului și o carte verde în care sunt prezentate sugestiile de revizuire a acestuia, cu privire la care au fost primite 130 de răspunsuri. Comisia a ținut seama de rezultatele mai multor studii referitoare la diverse aspecte ale revizuirii, în special de cele ale unui studiu din 2007 privind aplicarea practică a regulamentului² și de rezultatele unui studiu din 2006 privind competența reziduală³. Prin intermediul altor două studii externe⁴, au fost strânse date empirice cu privire la impactul diverselor opțiuni de reformă. Au fost coorganizate de către Comisie două conferințe cu privire la revizuire, în 2009⁵ și în 2010⁶. În iulie 2010, a fost organizată o reuniune cu experții naționali. A fost constituit un grup de experți separat pentru a analiza chestiunea arbitrajului, fiind organizate trei reuniuni ale acestuia, în iulie, septembrie și octombrie 2010.

¹ Adoptat la reuniunea Consiliului European din 10 și 11 decembrie 2009.

² Coordonat de prof. Burkhard Hess de la Universitatea din Heidelberg și disponibil la adresa http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

³ Coordonat de profesorul Arnaud Nuyts de la Universitatea din Bruxelles și disponibil la adresa http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

⁴ Studiu privind strângerea datelor și analiza impactului anumitor aspecte ale unei posibile revizuirii ale Regulamentului nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, coordonat de Centre for Strategy & Evaluation Services (Centrul de Servicii de Strategie și Evaluare - CSES), 2010, disponibil la adresa http://ec.europa.eu/justice/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm; studiu de evaluare a impactului unei eventuale ratificări de către Comunitatea Europeană a Convenției de la Haga din 2005 privind acordurile de alegere a forului, condus de GHK, 2007, disponibil la adresa http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

⁵ Conferință organizată în comun de Universitatea din Heidelberg și de Journal of Private International Law.

⁶ Conferință organizată în comun cu președinția spaniolă.

Din procesul de consultare rezultă că, în ceea ce privește principalele elemente ale reformei, punctele de vedere ale părților implicate sunt următoarele. Referitor la eliminarea procedurii de *exequatur*, o mare majoritate a părților implicate și toate statele membre au sprijinit obiectivul unei libere circulații a hotărârilor judecătorești în Uniunea Europeană. A fost exprimat sprijinul general și pentru eliminarea procedurii de *exequatur* ca mijloc de atingere a obiectivului menționat anterior. O vastă majoritate a părților implicate au fost de părere că eliminarea procedurii de *exequatur* ar trebui însoțită de garanții, în special în vederea protejării dreptului la apărare al părții care trebuie să execute hotărârea judecătorească. Părerile au fost divergente referitor la cât de extinse ar trebui să fie astfel de garanții și cu privire la locul în care acestea ar trebui să fie disponibile (în statul membru în care se execută hotărârea judecătorească sau în statul membru de origine). Au fost exprimate preocupări specifice referitor la eliminarea procedurii de *exequatur* în cauzele privind calomnia și în acțiunile colective în despăgubiri. În ceea ce privește aplicarea regulamentului în ordinea juridică internațională, opinia generală a fost că negocierile multilaterale la nivel internațional ar constitui cel mai adecvat cadru pentru regulament. În lipsa unui astfel de cadru, părerile au fost divergente cu privire la cea mai bună cale de urmat. Chiar dacă o serie de părți interesate și de state membre au sprijinit extinderea normelor privind competența judiciară la pârâții din statele terțe, în special în vederea asigurării accesului la justiție în fața instanțelor din Europa, majoritatea părților interesate au considerat că recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în state terțe ar trebui reglementate de un cadru multilateral care ar asigura reciprocitatea la nivel internațional. Referitor la acordurile de alegere a forului, a fost exprimat un sprijin larg din partea părților interesate și a statelor membre în ceea ce privește îmbunătățirea eficacității unor astfel de acorduri. Dintre diversele modalități de atingere a acestui obiectiv, s-a exprimat preferința pentru acordarea priorității instanței alese să dispună cu privire la competența sa. Un astfel de mecanism ar fi în mare parte conform cu sistemul stabilit în Convenția de la Haga din 2005 privind acordurile de alegere a forului, asigurându-se astfel o abordare coerentă în cadrul Uniunii și la nivel internațional, în cazul în care Uniunea ar decide, în viitor, să încheie convenția din 2005. În ceea ce privește relația dintre regulament și arbitraj, chiar dacă multe părți interesate au recunoscut existența acestei probleme și au sprijinit acțiunile viitoare, mai multe asociații de arbitri și-au exprimat preocuparea referitoare la impactul oricărei reglementări asupra rolului primordial pe care centrele de arbitraj europene îl au la nivel mondial. Părerile au fost divergente cu privire la cea mai bună cale de urmat, și anume, fie să se promoveze activ acordurile de arbitraj prin evitarea procedurilor paralele și a tacticilor abuzive în cadrul proceselor, fie să se excludă mai mult arbitrajul din domeniul de aplicare al regulamentului. În orice caz, majoritatea părților interesate și-au exprimat satisfacția generală cu privire la aplicarea Convenției de la New York din 1958, care nu ar trebui afectată de nicio acțiune a Uniunii în domeniu.

Comisia a analizat costurile și beneficiile principalelor aspecte ale reformei propuse în analiza sa de impact care însoțește prezenta propunere.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Rezumatul acțiunii propuse

Elementele propuse ale reformei sunt următoarele:

- eliminarea procedurii intermediare pentru recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești (*exequatur*), cu excepția hotărârilor pronunțate în cauzele privind calomnia și al hotărârilor pronunțate în acțiunile colective în despăgubiri;

- extinderea normelor privind competența prevăzute în regulament la litigiile care implică pârâți din țări terțe, inclusiv reglementarea situațiilor în care aceeași cauză este pendinte în fața unei instanțe din UE și a uneia din afara UE;
- îmbunătățirea eficacității acordurilor de alegere a forului;
- îmbunătățirea relației dintre regulament și arbitraj;
- o mai bună coordonare a procedurilor în fața instanțelor statelor membre;
- îmbunătățirea accesului la justiție pentru anumite litigii specifice; și
- clarificarea condițiilor în care măsurile provizorii și de conservare pot circula în UE.

3.1.1. *Eliminarea procedurii de exequatur*

Cooperarea judiciară în materie civilă s-a dezvoltat în contextul creării unei piețe interne în Europa pe baza premisei recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești. Această recunoaștere reciprocă a fost îmbunătățită treptat, prin diminuarea controalelor în Uniune referitoare la hotărârile judecătorești pronunțate de o instanță din străinătate. În prezent, cooperarea judiciară și nivelul de încredere între statele membre a ajuns la un grad de maturitate care permite tranziția spre un sistem mai simplu, mai puțin costisitor și mai automat de circulație a hotărârilor judecătorești, eliminându-se formalitățile existente între statele membre. Prin urmare, propunerea abolește procedura de *exequatur* în cazul tuturor hotărârilor judecătorești care intră în domeniul de aplicare al regulamentului, cu excepția hotărârilor pronunțate în cauzele privind calomnia și în acțiunile colective în despăgubiri. Eliminarea procedurii de *exequatur* va fi însoțită de garanții procedurale care asigură o protecție adecvată a dreptului pârâtului la un proces echitabil și a drepturilor sale la apărare, astfel cum sunt garantate în articolul 47 din Carta UE a drepturilor fundamentale. Pârâtul ar avea la dispoziție trei căi de atac principale prin care ar putea împiedica, în circumstanțe excepționale, ca o hotărâre judecătorească pronunțată într-un stat membru să producă efecte în alt stat membru: în primul rând, ar putea contesta hotărârea în statul membru de origine în cazul în care nu a fost informat în mod corespunzător cu privire la procedurile derulate în statul respectiv. În al doilea rând, propunerea ar crea o cale de atac extraordinară în statul membru de execuție, care i-ar permite pârâtului să conteste orice alte vicii de procedură care ar fi putut apărea pe parcursul procedurilor din fața instanței de origine și care este posibil să îi fi încălcat dreptul la un proces echitabil. O a treia cale de atac i-ar permite pârâtului să oprească executarea hotărârii judecătorești în cazul în care este incompatibilă cu o altă hotărâre pronunțată în statul membru de execuție sau – cu condiția îndeplinirii anumitor condiții – într-o altă țară. Aceste garanții se referă la situațiile generate în prezent de unele dintre motivele de refuz existente, în special pentru a asigura protecția dreptului la apărare, principala diferență constând în eliminarea controlului ordinii publice de fond. Ca atare, se vor economisi timpul și costurile aferente procedurii de *exequatur*, protecția necesară a pârâților fiind însă asigurată în continuare.

Propunerea conține și o serie de formulare standard menite să faciliteze recunoașterea sau executarea hotărârii judecătorești pronunțate în străinătate în absența procedurii de *exequatur*, precum și formularea unei cereri de revizuire în temeiul procedurii care garantează dreptul la apărare descris mai sus. Aceste formulare vor facilita executarea hotărârii judecătorești de către autoritățile competente, în special atunci când trebuie calculate dobânzi și costuri. De asemenea, acestea reduc necesitatea traducerii hotărârii judecătorești și simplifică procedura

de formulare a unei cereri de revizuire a hotărârii judecătorești de către un pârât care trebuie să acționeze în alt stat membru.

Propunerea menține procedura de *exequatur* în ceea ce privește hotărârile judecătorești pronunțate în cauzele privind calomnia în care o persoană susține că drepturile sale legate de personalitatea sau intimitatea sa au fost încălcate de către media. Aceste cauze sunt deosebit de sensibile și statele membre au adoptat abordări divergente cu privire la modul de asigurare a respectării diferitelor drepturi fundamentale afectate, cum ar fi demnitatea umană, respectarea vieții private și de familie, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare. Ca urmare a acestor divergențe, la care se adaugă faptul că nu există la nivelul Uniunii o normă armonizată privind conflictul de legi [a se vedea articolul 1 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 („Roma II”)⁷], este prematur să se presupună că există deja nivelul necesar de încredere între sistemele juridice pentru a depăși statu-quo-ul în acest domeniu. Prin urmare, pare preferabil să se mențină temporar procedura de *exequatur* în ceea ce privește hotărârile judecătorești pronunțate în cauzele privind calomnia până la obținerea unei mai mari clarități cu privire la normele de fond și/sau cele privind conflictul de legi în acest domeniu.

Procedura de *exequatur* este menținută și în cazul hotărârilor judecătorești pronunțate în acțiunile introduse de un grup de reclamanți, de o entitate reprezentativă sau de un organism care acționează în interesul public și care se referă la despăgubiri acordate mai multor reclamanți pentru daune cauzate de practici comerciale ilegale („acțiune colectivă în despăgubiri”). Mecanismele existente de despăgubire a unui grup de victime prejudiciate ca urmare a unor practici comerciale ilegale variază mult în UE. Pe scurt, fiecare sistem național privind acordarea de despăgubiri este unic și nu există două sisteme identice în acest domeniu. Unele proceduri sunt aplicabile doar în sectoare foarte specifice (de exemplu, în ceea ce privește recuperarea pierderilor suferite în urma investițiilor în capital, în Germania, sau daunele cauzate de practicile anticoncurențiale, în Regatul Unit), în timp ce altele au un domeniu de aplicare mai larg (de exemplu, procedurile de acțiuni colective în despăgubiri din Spania). O a doua diferență se referă la capacitatea procesuală în cadrul acțiunilor în despăgubiri: în unele state membre autoritățile publice sunt cele care pot formula acțiuni în anumite domenii (de exemplu, Ombudsmanul în Finlanda), în timp ce în alte state membre pot fi inițiate de organizațiile private, cum ar fi asociațiile de consumatori (de exemplu, în Bulgaria) sau de persoane care acționează în numele unui grup (de exemplu, în Portugalia). În multe state membre există o combinație de mai multe norme privind capacitatea procesuală. O altă diferență se referă la categoria de victime care pot face uz de acțiunea colectivă în despăgubiri. Majoritatea sistemelor naționale menționate anterior permit doar acțiuni colective în despăgubiri pentru consumatori și numai câteva permit acțiuni colective în despăgubiri pentru alte victime, cum ar fi micile întreprinderi. Alte diferențe se referă la efectul unei hotărâri judecătorești asupra membrilor grupului în cauză: în majoritatea statelor membre, hotărârea judecătorească are caracter obligatoriu doar pentru cei care și-au exprimat efectiv consimțământul de a participa la proceduri (și anume, exprimarea unei „opțiuni de participare”, de exemplu în Suedia și în Italia). În câteva state membre hotărârea judecătorească are caracter obligatoriu pentru toți membrii grupului, cu excepția celor care au optat pentru neparticipare (în Portugalia, în Danemarca și în Țările de Jos). În plus, există diferențe între statele membre în ceea ce privește momentul în care cei care au dreptul să introducă acțiunea sunt identificați individual: în unele state membre identificarea trebuie să aibă loc atunci când acțiunea reprezentativă este introdusă (de exemplu, în Regatul Unit), în

⁷ JO L 199, 31.7.2007, p. 40.

timp ce în altele, aceasta poate avea loc într-o etapă ulterioară (de exemplu, în Polonia și în Spania). Există, de asemenea, diferențe semnificative cu privire la finanțarea acțiunilor colective în despăgubiri, la distribuția despăgubirilor obținute și la utilizarea mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor. Având în vedere aceste diferențe mari, nu se poate presupune în acest moment că există nivelul necesar de încredere. Din acest motiv, Comisia trebuie să inițieze o consultare publică cu privire la o abordare europeană pentru acțiunile colective în despăgubiri, în vederea identificării tipurilor de acțiuni colective în despăgubiri care s-ar potrivi sistemului juridic al UE și ordinilor juridice ale celor 27 de state membre. Consultarea publică va permite, *inter alia*, să se stabilească cât de eficiente sunt normele privind legislația civilă și procedurală europeană pentru ca acțiunile colective în despăgubiri și hotărârile judecătorești să devină executorii în întreaga UE. Până la obținerea rezultatelor acestei consultări, este prematur să se depășească statu-quo-ul în ceea ce privește acțiunile colective în despăgubiri prin eliminarea procedurii de *exequatur* în cazul hotărârilor judecătorești pronunțate în acțiunile colective. În cazul în care consultarea va duce la adoptarea de măsuri de armonizare sau de apropiere legislativă în acest domeniu, dispozițiile prezentului proiect de regulament privind eliminarea procedurii de *exequatur* ar trebui extinse în mod consecvent la aceste proceduri. O astfel de extindere nu ar aduce atingere posibilității pe care o are Comisia de a propune eliminarea măsurilor intermediare pentru acțiunile colective în despăgubiri chiar și în cazul în care nu s-ar adopta astfel de măsuri de armonizare sau de apropiere, având în vedere dovezile privind eficiența și acceptabilitatea întreprinderii unui astfel de demers în ordinea juridică europeană.

3.1.2. Îmbunătățirea aplicării regulamentului în cadrul ordinii juridice internaționale

Sunt propuse o serie de modificări în vederea îmbunătățirii aplicării regulamentului în cadrul ordinii juridice internaționale:

- propunerea extinde la pârâții din țări terțe normele regulamentului referitoare la competența judiciară. Această modificare va extinde, în general, posibilitățile societăților și ale cetățenilor de a introduce acțiuni în UE împotriva pârâților din țări terțe, pentru că în aceste cazuri devin disponibile normele speciale privind competența judiciară care, de exemplu, stabilesc competența judiciară la locul executării contractului. Concret, prin această modificare se va asigura faptul că normele privind competența menite să protejeze consumatorii, angajații și persoanele asigurate se vor aplica și în cazul în care pârâtul își are domiciliul în afara UE.
- propunerea armonizează și mai mult normele privind competența subsidiară și creează două foruri suplimentare pentru soluționarea litigiilor care implică pârâți care își au domiciliul în afara UE. În primul rând, propunerea prevede că se poate introduce o acțiune împotriva unui pârât cu domiciliul în afara UE în locul în care sunt situate activele mobile care îi aparțin acestuia, cu condiția ca valoarea acestora să nu fie disproporționată față de valoarea pretenției și ca litigiul să aibă o legătură suficientă cu statul membru în care este situată instanța sesizată. În plus, instanțele unui stat membru vor putea să își exercite competența judiciară în cazul în care nu este disponibil niciun alt for care să garanteze dreptul la un proces echitabil și cu condiția ca litigiul să aibă o legătură suficientă cu statul membru în cauză („*forum necessitatis*”). Prin armonizarea competenței subsidiare se asigură faptul că cetățenii și societățile au acces egal la instanță în Uniune și că societățile beneficiază de condiții de concurență echitabile pe piața internă în acest domeniu. Normele armonizate compensează eliminarea normelor naționale existente. În

primul rând, forul aferent locului în care sunt situate activele compensează faptul că pârâtul nu își are domiciliul în Uniune. O astfel de normă există în prezent într-un număr mare de state membre și are avantajul că asigură faptul că o hotărâre judecătorească poate fi executată în statul în care a fost pronunțată. În al doilea rând, forul de necesitate garantează dreptul la un proces echitabil pentru reclamanții din UE, fapt deosebit de relevant pentru societățile din UE care investesc în țări cu sisteme juridice insuficient dezvoltate.

- propunerea introduce o normă de litispendență facultativă pentru litigiile care au același obiect și între aceleași părți, care sunt pendinte în fața unei instanțe din UE și a uneia dintr-o țară terță. O instanță dintr-un stat membru poate în mod excepțional suspenda acțiunea în cazul în care o instanță din afara UE a fost sesizată prima și se preconizează că aceasta va pronunța hotărârea judecătorească într-o perioadă de timp rezonabilă, iar hotărârea judecătorească va putea fi recunoscută și executată în statul membru respectiv. Această modificare urmărește evitarea desfășurării unor proceduri paralele în interiorul și în afara UE.

3.1.3. Îmbunătățirea eficacității acordurilor de alegere a forului

Propunerea include următoarele două modificări care urmăresc îmbunătățirea eficacității acordurilor de alegere a forului.

Atunci când părțile au desemnat o anumită instanță sau anumite instanțe pentru a soluționa un litigiu, propunerea acordă prioritate instanței alese să hotărască cu privire la competența sa judiciară, indiferent dacă a fost sesizată prima sau a doua. Orice altă instanță trebuie să suspende acțiunea până când instanța aleasă a stabilit sau – în cazul în care acordul nu este valabil - și-a declinat competența judiciară. Această modificare va îmbunătăți eficacitatea acordurilor de alegere a forului și va descuraja abuzul de drept în instanțe care nu sunt competente.

În plus, propunerea introduce o normă armonizată privind conflictul de legi referitoare la valabilitatea pe fond a acordurilor de alegere a forului, asigurându-se astfel o soluționare similară a cauzei, indiferent de instanța sesizată.

Ambele modificări reflectă soluțiile stabilite în Convenția de la Haga din 2005 privind acordurile de alegere a forului, facilitând astfel o eventuală aderare a Uniunii Europene la această convenție.

3.1.4. Îmbunătățirea relației dintre regulament și arbitraj

Propunerea include o normă specifică privind relația dintre arbitraj și acțiunile în justiție. Aceasta obligă o instanță sesizată cu privire la un litigiu să suspende acțiunea în cazul în care competența sa judiciară este contestată în temeiul unui acord de arbitraj și un tribunal arbitral a fost sesizat cu privire la cauza sau o acțiune în justiție referitoare la acordul de arbitraj a fost inițiată în statul membru în care își are sediul tribunalul de arbitraj. Această modificare va îmbunătăți eficacitatea acordurilor de arbitraj în Europa, va preveni acțiunile în justiție și arbitrajul paralele și va descuraja tacticile abuzive în cadrul proceselor.

3.1.5. O mai bună coordonare a procedurilor judiciare în fața instanțelor statelor membre

Un alt set de modificări urmărește îmbunătățirea coordonării procedurilor judiciare în statele membre, și anume:

- propunerea urmărește îmbunătățirea normei generale privind litispendența prin stabilirea unui termen-limită în care instanța sesizată prima să hotărască cu privire la competența sa judiciară. În plus, modificarea prevede un schimb de informații între instanțele sesizate cu privire la același obiect.
- propunerea facilitează consolidarea cazurilor de conexitate prin eliminarea cerinței conform căreia consolidarea trebuie să fie posibilă în temeiul dreptului național.
- în ceea ce privește măsurile provizorii, inclusiv cele de conservare, propunerea prevede libera circulație a măsurilor dispuse de o instanță competentă cu privire la fondul cauzei, inclusiv - sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții - a măsurilor dispuse *ex parte*. În schimb, propunerea nu permite circulația măsurilor provizorii dispuse de către altă instanță decât cea competentă cu privire la fond. Având în vedere marea divergență dintre legislațiile naționale cu privire la această chestiune, efectul acestor măsuri ar trebui limitat la teritoriul statului membru în care acestea sunt dispuse, prevenindu-se astfel riscul recurgerii abuzive la practica de căutare a instanței celei mai favorabile. În fine, în cazul în care acțiunea privind fondul este pendinte în fața unei instanțe și i se cere altei instanțe să dispună o măsură provizorie, propunerea prevede ca cele două instanțe să coopereze pentru a se asigura că se țin seama de toate circumstanțele cauzei atunci când se dispune măsura provizorie.

3.1.6. Îmbunătățirea accesului la justiție

Un set final de modificări îmbunătățește aplicarea în practică a normelor privind competența judiciară. Acestea includ:

- crearea unui for pentru acțiunile *in rem* la locul în care sunt situate activele mobile;
- posibilitatea ca angajații să introducă acțiuni împotriva mai multor pârâți în domeniul ocupării forței de muncă, în temeiul articolului 6 alineatul (1). Această posibilitate exista în temeiul Convenției de la Bruxelles din 1968. Reintroducerea acesteia în regulament va fi în beneficiul angajaților care doresc să introducă o acțiune împotriva unor coangajatori stabiliți în state membre diferite (a se vedea situația menționată în cauza C-462/06). Reinstituirea posibilității consolidării acțiunilor împotriva mai multor pârâți în acest

context va fi, în principal, în beneficiul angajaților. Situația inversă, și anume cea în care un angajator ar consolida acțiunile împotriva mai multor angajați, nu pare să se ivească în practică în situațiile referitoare la contracte individuale de muncă;

- posibilitatea încheierii unui acord de alegere a forului pentru litigiile referitoare la închirierea de incinte pentru uz profesional și
- informarea obligatorie a unui pârât care se prezintă la înfățișare cu privire la consecințele juridice ale necontestării competenței judiciare a instanței.

3.2. Temeiul juridic

Prezenta propunere modifică Regulamentul 44/2001, care se baza pe articolul 61 litera (c) și articolul 67 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene. De la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, temeiul juridic corespunzător este articolul 81 alineatul (2) literele (a), (c) și (e) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Partea trei titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu este aplicabilă Danemarcei, în temeiul Protocolului privind poziția Danemarcei, anexat la tratate. Cu toate acestea, normele Regulamentului 44/2001 au fost extinse la Danemarca în temeiul Acordului din 19 octombrie 2005 dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială. Acest acord conține și un mecanism care îi permite Danemarcei să aplice orice instrument care modifică Regulamentul 44/2001.

Titlul V nu este aplicabil nici Regatului Unit, nici Irlandei, cu excepția cazului în care aceste două țări hotărăsc contrariul, în conformitate cu normele relevante ale Protocolului privind poziția acestora în ceea ce privește spațiul de libertate, securitate și justiție.

3.3. Subsidiaritate și proporționalitate

Diversele elemente ale revizuirii subliniate anterior respectă cerințele în materie de subsidiaritate și proporționalitate. În ceea ce privește subsidiaritatea, eliminarea procedurii de *exequatur* nu poate fi realizată de statele membre deoarece această procedură a fost armonizată de Regulamentul Bruxelles I și, prin urmare, nu poate fi modificată decât printr-un regulament. Același raționament se aplică în cazul îmbunătățirii normelor existente privind competența judiciară și coordonarea procedurilor între statele membre. În ceea ce privește armonizarea propusă a competenței judiciare a statelor membre în ceea ce privește competența reziduală, divergențele existente în prezent între normele naționale creează condiții de piață inegale pentru societățile angajate în tranzacții cu părți din afara UE. Numai legislația la nivel european poate crea condiții egale. În fine, în ceea ce privește relația cu arbitrajul, statele membre nu pot asigura în mod independent coordonarea corespunzătoare a procedurilor de arbitraj din statele lor cu acțiunile din instanță care sunt pe rol în alt stat membru, pentru că efectul legislației naționale este limitat de principiul teritorialității. Prin urmare, este necesar să se întreprindă acțiuni la nivelul UE.

Analiza de impact atașată la prezenta propunere demonstrează faptul că beneficiile aduse de fiecare dintre modificările propuse depășesc costurile acestora și că, prin urmare, măsurile propuse sunt proporționale.

3.4. Impactul asupra drepturilor fundamentale

După cum se prevede în detaliu în analiza de impact care însoțește prezenta propunere și în conformitate cu Strategia Uniunii pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană⁸, toate elementele reformei respectă drepturile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale, în special dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, garantate la articolul 47 din Cartă. Acestea îmbunătățesc, de asemenea, nivelul protecției consumatorilor, menționat la articolul 38. Eliminarea procedurii de *exequatur* va fi însoțită de crearea unor proceduri speciale de revizuire, care asigură faptul că pârâtul are la dispoziție o cale de atac eficientă și că o hotărâre judecătorească care nu respectă dreptul acestuia la un proces echitabil sau drepturile de apărare nu va produce efecte în ceea ce îl privește. Modificările avute în vedere în ceea ce privește ordinea juridică internațională vor îmbunătăți accesul cetățenilor la justiție în Uniunea Europeană, în special al părților vulnerabile, și al societăților. Eliminarea posibilităților eludării unui acord de alegere a forului sau a unui acord de arbitraj reduce riscul procedurilor paralele, îmbunătățind astfel eficiența generală a justiției și libertatea de a desfășura o activitate comercială, astfel cum se menționează la articolul 16 din Cartă. În fine, nicio dispoziție a prezentului regulament nu afectează dreptul fundamental al lucrătorilor și al angajatorilor sau al organizațiilor acestora de a negocia și de a încheia convenții colective și de a recurge, în caz de conflicte de interese, la acțiuni colective pentru apărarea intereselor lor, inclusiv la grevă, astfel cum se menționează la articolul 28 din Cartă.

⁸

Comunicare a Comisiei, COM(2010) 573 final, 19.10.2010.

↓ 44/2001

2010/xxxx (COD)

Propunere de

REGULAMENT ~~(CE) NR. 44/2001~~ AL CONSILIULUI AL PARLAMENTULUI
EUROPEAN SI AL CONSILIULUI

din 22 decembrie 2000

**privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă
și comercială**

(Reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

↓ 44/2001 (adaptat)

având în vedere Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ ☒ privind funcționarea Uniunii
Europene ☒ , în special articolul ~~61 litera (e)~~ ☒ 67 alineatul (4) ☒ și articolul ~~67 alineatul~~
~~(4)~~ ☒ 81 alineatul (2) literele (a), (c) și (e) ☒ ,

↓ 44/2001

având în vedere propunerea Comisiei Europene⁹,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹⁰ ,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹¹ ,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓ nou

(1) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind
competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și

⁹ JO C 376, 28.12.1999, p. 1

¹⁰ Aviz emis la 21 septembrie 2000 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial)

¹¹ JO C 117, 26.04.2000, p. 6 JO C [...], [...], p. [...]

comercială¹² a fost modificat de mai multe ori¹³. Întrucât trebuie aduse noi modificări regulamentului, acesta ar trebui reformat, din motive de claritate.

↓ 44/2001 considerentul 1
(adaptat)

- (2) ~~Comunitatea~~ ☒ Uniunea ☒ și-a stabilit ca obiectiv să mențină și să dezvolte un spațiu de libertate, securitate și justiție, ~~în cadrul căruia este garantată libera circulație a persoanelor~~ ☒ care să faciliteze accesul la justiție, în special prin intermediul principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judiciare și extrajudiciare în materie civilă ☒. Pentru realizarea treptată a unui astfel de spațiu, ~~Comunitatea~~ ☒ Uniunea ☒ trebuie să adopte, între altele, măsurile în domeniul cooperării judiciare în materie civilă ~~care~~ ☒, în special atunci când ☒ sunt necesare pentru ~~buna funcționare~~ ☒ funcționarea corespunzătoare ☒ a pieței interne.

↓ 44/2001 considerentul 2
⇒ nou

- (3) Anumite disparități între normele interne care reglementează competența judiciară și recunoașterea hotărârilor împiedică buna funcționare a pieței interne. Adoptarea de dispoziții care să unifice normele referitoare la conflictele de competență în materie civilă și comercială ~~și la simplificarea formalităților în vederea~~ ⇒ și care să asigure ⇐ recunoașterea și executarea rapidă și simplă a hotărârilor de către statele membre legate prin prezentul regulament este indispensabilă.

↓ 44/2001 considerentul 3
(adaptat)

- (4) Acest domeniu intră sub incidența cooperării judiciare în materie civilă în sensul articolului ~~65~~ ☒ 81 ☒ din Tratatul ☒ privind funcționarea Uniunii Europene ☒.

↓ 44/2001 considerentul 6
(adaptat)

- (5) Pentru atingerea obiectivului liberei circulații a hotărârilor în materie civilă și comercială este necesar și oportun ca normele care reglementează competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor să fie reglementate de un instrument juridic ~~comunitar~~ ☒ al Uniunii ☒ cu caracter imperativ și de aplicare directă.

↓ 44/2001 considerentul 4
(adaptat)

- (6) ☒ Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi suficient realizate de către statele membre, ele putând fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri ☒ în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. ☒ În conformitate cu principiul

¹² JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

¹³ A se vedea anexa VII.

proportionalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv. ☒

↓ 44/2001 considerentul 5
(adaptat)

- (7) La 27 septembrie 1968, statele membre, în temeiul articolului 293 a patra liniuță din Tratatul ☒ de instituire a Comunității Europene ☒, au încheiat Convenția de la Bruxelles privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, care a fost modificată prin convențiile de aderare a noilor state membre la convenția în cauză (denumită, în continuare, „Convenția de la Bruxelles”)¹⁴. La 16 septembrie 1988, statele membre și statele AELS au încheiat Convenția de la Lugano privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, convenție paralelă cu Convenția de la Bruxelles din 1968.

↓ nou

- (8) La 22 decembrie 2000, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, care a înlocuit Convenția de la Bruxelles în ceea ce privește teritoriul Uniunii și între toate statele membre, cu excepția Danemarcei. Prin Decizia 2006/325/CE a Consiliului din 27 aprilie 2006, Uniunea a încheiat un acord cu Danemarca care asigură aplicarea în Danemarca a dispozițiilor Regulamentului nr. 44/2001. Convenția de la Lugano din 1988 a fost revizuită prin Convenția de la Lugano privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, încheiată la 30 octombrie 2007 între Uniune, Danemarca și statele AELS¹⁵. Ar trebui asigurată continuitatea în ceea ce privește interpretarea acestor convenții și a regulamentului.
- (9) La 21 aprilie 2009, Comisia a adoptat un raport referitor la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 44/2001¹⁶. Raportul concluzionează că, în general, aplicarea regulamentului este satisfăcătoare, dar că este de dorit să se îmbunătățească punerea în practică a unora dintre dispozițiile acestuia, să se faciliteze și mai mult libera circulație a hotărârilor și să se îmbunătățească suplimentar accesul la justiție.

↓ 44/2001 considerentul 7
(adaptat)

- (10) Domeniul de aplicare al prezentului regulament trebuie să includă toate aspectele importante de drept civil și comercial, cu excepția anumitor aspecte bine definite. ☒ Având în vedere adoptarea Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea

¹⁴ JO L 299, 31.12.1972, p. 32. JO L 304, 30.10.1978, p. 1. JO L 388, 31.12.1982, p. 1. JO L 285, 3.10.1989, p. 1. JO C 15, 15.1.1997, p. 1. Textul consolidat este disponibil în JO C 27, 26.1.1998, p. 1.

¹⁵ JO L 339, 21.12.2007, p. 1.

¹⁶ Raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, COM (2009) 174 final.

hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, aceste aspecte ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. ☒

↓ nou

- (11) Prezentul regulament nu se aplică arbitrajului, cu excepția cazului limitat prevăzut în acesta. În special, nu se aplică formei, existenței, validității sau efectelor acordurilor de arbitraj, competențelor arbitrilor, procedurii din fața tribunalelor de arbitraj și validității, anulării, recunoașterii și executării deciziilor arbitrale.

↓ 44/2001 considerentul 8

~~Trebuie să existe o legătură între litigiile care intră sub incidența prezentului regulament și teritoriul statelor membre unde se aplică. În consecință, trebuie să se aplice norme comune privind competența, în principiu, atunci când pârâtul are domiciliul pe teritoriul unuia dintre aceste state membre.~~

↓ 44/2001 considerentul 9

~~Pârâții care nu au domiciliul pe teritoriul unui stat membru se supun, în general, normelor de drept intern privind competența aplicabile pe teritoriul statului membru al instanței sesizate, iar pârâții care au domiciliul pe teritoriul unui stat membru căruia nu i se adresează prezentul regulament trebuie să rămână, în continuare, supuși dispozițiilor Convenției de la Bruxelles.~~

↓ 44/2001 considerentul 10

~~În sensul liberei circulații a hotărârilor, hotărârile pronunțate într-un stat membru căruia i se adresează prezentul regulament trebuie să fie recunoscute și executate în alt stat membru căruia i se adresează prezentul regulament, chiar dacă debitorul împotriva căruia s-a pronunțat hotărârea are domiciliul pe teritoriul unui stat terț.~~

↓ 44/2001 considerentul 11

- (12) Normele de competență trebuie să prezinte un mare grad de previzibilitate și să se întemeieze pe principiul conform căruia competența este determinată, în general, de domiciliul pârâtului și, astfel, trebuie să fie întotdeauna disponibilă, cu excepția câtorva situații bine definite în care materia litigiului sau autonomia părților justifică un alt factor de legătură. În cazul persoanelor juridice, domiciliul trebuie să fie definit în mod independent, în vederea ameliorării transparenței normelor comune și a evitării conflictelor de competență.

↓ 44/2001 considerentul 12

⇒ nou

- (13) În afară de instanța domiciliului pârâtului, trebuie să existe și alte instanțe autorizate în temeiul unei legături strânse între instanță și litigiu sau în scopul bunei administrări a justiției. ⇒ Existența unei legături strânse ar trebui să asigure securitatea juridică, evitându-se situația în care se introduce o acțiune împotriva pârâtului în fața unei instanțe dintr-un stat membru care nu era previzibilă în mod rezonabil în ceea ce îl

privește. Acest lucru este important în special în litigiile privind obligații necontractuale care rezultă din încălcări ale intimității și ale drepturilor legate de personalitatea sa, inclusiv privind calomnia. ⇐

↓ 44/2001 considerentul 13

- (14) În cazul contractelor de asigurare, contractelor încheiate cu consumatorii și a contractelor de muncă, partea defavorizată trebuie să fie protejată prin norme de competență mai favorabile intereselor sale decât normele generale prevăzute în prezentul regulament.
-

↓ 44/2001 considerentul 14

- (15) Autonomia părților ~~într-~~ la un contract, altul decât un contract de asigurare, contract încheiat cu consumatorii sau contract de muncă în cazul căruia este permisă numai o autonomie limitată de stabilire a instanței competente, trebuie să fie respectată, sub rezerva temeiurilor de competență exclusive ale instanțelor prevăzute în prezentul regulament.
-

↕ nou

- (16) Pentru a promova interesele reclamanților și ale părților, precum și administrarea corespunzătoare a justiției în Uniune, faptul că pârâtul își are domiciliul într-un stat terț nu ar trebui să mai ducă la neaplicarea anumitor norme ale Uniunii privind competența judiciară și nu ar trebui să se mai facă nicio trimitere la legislația națională.
- (17) Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să instituie un set complet de norme privind competența judiciară internațională a instanțelor din statele membre. Normele existente privind competența judiciară asigură o legătură strânsă între acțiunile cărora li se aplică prezentul regulament și teritoriul statelor membre, ceea ce justifică extinderea acestora la toți pârâții, indiferent de domiciliul acestora. În plus, prezentul regulament ar trebui să stabilească cazurile în care o instanță dintr-un stat membru poate exercita competență subsidiară.
-

↓ 44/2001 considerentul 15

- (18) În interesul administrării armonioase a justiției, este necesar să se reducă la minimum posibilitatea apariției procedurilor concurente și să se evite pronunțarea în două state membre a unor hotărâri ireconciliabile. Trebuie să fie prevăzut un mecanism clar și eficace de rezolvare a cazurilor de litispendență și de conexitate, precum și de înlăturare a problemelor care decurg în urma divergențelor interne referitoare la determinarea datei la care se consideră că o cauză este pendinte. În sensul prezentului regulament, este necesar ca data în cauză să fie definită în mod independent.
-

↕ nou

- (19) Eficacitatea acordurilor de alegere a forului ar trebui îmbunătățită pentru ca voința părților să fie respectată pe deplin și să se evite tacticile abuzive în cadrul proceselor. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să acorde prioritate instanței desemnate în

acord să hotărască cu privire la competența sa judiciară, indiferent dacă a fost sesizată prima sau a doua.

(20) Ar trebui îmbunătățită și eficacitatea acordurilor de arbitraj, pentru ca voința părților să fie respectată pe deplin. Acest lucru ar trebui asigurat în special atunci când sediul convenit sau desemnat al arbitrajului este într-un stat membru. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să conțină norme speciale destinate să evite procedurile paralele și tacticile abuzive în cadrul proceselor în circumstanțele respective. Sediul arbitrajului ar trebui să se refere la sediul ales de către părți sau la sediul desemnat de un tribunal de arbitraj, de o instituție de arbitraj sau de orice altă autoritate aleasă direct sau indirect de către părți.

(21) Ar trebui să existe un mecanism flexibil care să le permită instanțelor din statele membre să țină seama de acțiunile pendinte în fața instanțelor din state terțe, având în vedere în special administrarea corespunzătoare a justiției și eventualitatea ca o hotărâre pronunțată într-un stat terț să poată fi recunoscută și executată în statul membru respectiv.

(22) Ar trebui clarificată noțiunea de măsuri provizorii, inclusiv a celor de conservare. Acestea ar trebui să includă în special hotărârile de conservare care vizează obținerea de informații sau conservarea probelor, acoperind astfel ordinele de percheziție și confiscare menționate la articolele 6 și 7 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală¹⁷. Acestea nu ar trebui să includă măsurile care nu sunt de conservare, ca de exemplu măsurile prin care se decide audierea unui martor pentru ca solicitantul să poată hotărî dacă să introducă sau nu o acțiune.

↓ 44/2001 considerentul 16

~~Încrederea reciprocă în administrarea justiției la nivel comunitar justifică recunoașterea deplin drept a hotărârilor pronunțate într-un stat membru fără să fie necesară, cu excepția contestațiilor, recurgerea la o altă procedură.~~

↓ 44/2001 considerentul 17

~~În virtutea aceluiași principiu al încrederii reciproce, procedura în temeiul căreia o hotărâre pronunțată într-un stat membru devine executorie în alt stat membru trebuie să fie eficientă și rapidă. În acest sens, hotărârea de încuviințare a executării unei hotărâri trebuie să fie făcută practic automat în urma unor verificări pur formale ale documentelor furnizate, fără ca instanța să aibă posibilitatea de a invoca din oficiu unul dintre motivele de neexecutare prevăzute în prezentul regulament.~~

↓ 44/2001 considerentul 18

~~Cu toate acestea, respectarea dreptului la apărare impune ca pârâtul să aibă posibilitatea de a introduce o acțiune, procedura fiind contradictorie, împotriva hotărârii de încuviințare a executării, în cazul în care consideră că unul dintre motivele de neexecutare este îndeplinit.~~

¹⁷ JO L 157, 30.4.2004, p. 45.

↓ nou

- (23) Încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune și obiectivul diminuării duratei și costurilor litigiilor transfrontaliere justifică eliminarea măsurilor intermediare existente, prevăzute a fi luate înainte de executarea unei hotărâri în statul membru în care trebuie să se execute hotărârea. Drept urmare, o hotărâre pronunțată de instanțele unui stat membru ar trebui tratată, în vederea executării acesteia, ca și cum ar fi fost pronunțată în statul membru în care trebuie să fie executată. Cu toate acestea, având în vedere diferențele dintre sistemele statelor membre și sensibilitatea deosebită a aspectelor legate de calomnie și a despăgubirilor obținute în acțiunile colective, procedura actuală de recunoaștere și executare ar trebui pentru moment menținută în cazul hotărârilor pronunțate în aceste privințe, până la noi evoluții ale dreptului în acest domeniu. Domeniul de aplicare al dispoziției specifice privind calomnia ar trebui să corespundă domeniului de aplicare al excluderii acestui aspect din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II”) și ar trebui interpretat în același mod. Dispozițiile de eliminare a măsurilor de executare intermediare ar trebui extinse la hotărârile judecătorești care dispun acordarea de despăgubiri în acțiunile colective, în cazul în care se adoptă măsuri de armonizare sau de apropiere a normelor procedurale aplicabile unor astfel de acțiuni. O astfel de extindere nu ar aduce atingere posibilității pe care o are Comisia de a propune eliminarea măsurilor intermediare pentru acțiunile colective în despăgubiri chiar și în cazul în care nu s-ar adopta astfel de măsuri de armonizare sau de apropiere legislativă, având în vedere dovezile privind eficiența și acceptabilitatea întreprinderii unui astfel de demers în ordinea juridică europeană.
- (24) Eliminarea măsurilor intermediare ar trebui însoțită de garanțiile necesare, care să vizeze în special asigurarea respectării depline a drepturilor la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum sunt prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Acest lucru necesită instituirea, în etapa de executare, a unor căi de atac extraordinare de care să beneficieze pârâții care nu s-au prezentat la înfățișare ca urmare a faptului că nu au fost notificați cu privire la aceasta sau care au avut în alt mod de suferit de pe urma unor vicii de procedură în fața instanței de origine, care pot constitui o încălcare a articolului 47 din cartă.
- (25) Eliminarea măsurilor intermediare necesită adaptarea liberei circulații a măsurilor provizorii, inclusiv a celor de conservare. Ar trebui asigurată libera circulație a acestor măsuri atunci când sunt dispuse de o instanță competentă cu privire la fondul litigiului. Însă, atunci când astfel de măsuri sunt dispuse de o instanță care nu este competentă cu privire la fond, efectul acestor măsuri ar trebui limitat la teritoriul statului membru respectiv. În plus, ar trebui permisă libera circulație a măsurilor dispuse *ex parte* în cazul în care sunt însoțite de garanții adecvate.

↓ 44/2001 considerentul 19
(adaptat)

- (26) Trebuie asigurată continuitatea între Convenția de la Bruxelles și prezentul regulament, fiind necesară să se prevadă unele dispoziții tranzitorii în acest sens. Aceeași necesitate a continuității trebuie garantată cu privire la interpretarea Convenției de la Bruxelles ☒ și a regulamentelor de înlocuire a acesteia ☒ de către Curtea de Justiție a ~~Comunităților~~ ☒ Uniunii ☒ Europene, iar ~~Protocolul din 1971¹⁸ trebuie să rămână, de asemenea, aplicabil în cazul procedurilor pendinte la data intrării în vigoare a prezentului regulament.~~

↓ nou

- (27) Prezentul regulament ar trebui să asigure respectarea deplină a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special a dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, garantate la articolul 47 din cartă. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu ar trebui să afecteze libertatea de exprimare și de informare (articolul 11), dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7) și dreptul pe care lucrătorii și angajatorii sau organizațiile lor îl au, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile și practicile naționale, de a negocia și de a încheia convenții colective la nivelurile corespunzătoare și de a recurge, în caz de conflicte de interese, la acțiuni colective pentru apărarea intereselor lor, inclusiv la grevă (articolul 28).

↓ 44/2001 considerentul 20
(adaptat)
⇒ nou

- (28) Regatul Unit și Irlanda, în conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei în ceea ce privește spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ~~și-au notificat dorința de a participa~~ ☒ au participat ☒ la adoptarea și aplicarea ~~prezentului~~ Regulamentului (CE) nr. 44/2001. ⇒ În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, [Regatul Unit și Irlanda și-au notificat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament]/[fără a aduce atingere articolului 4 din protocol, Regatul Unit și Irlanda nu vor participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament, care, prin urmare, nu li se adresează și nu li se aplică.] ⇐.

↓ 44/2001 considerentul 21
(adaptat)
⇒ nou

- (29) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~

¹⁸ JO L 204, 02.08.1975, p. 28. JO L 304, 30.10.1978, p. 1. JO L 388, 31.12.1982, p. 1. JO L 285, 3.10.1989, p. 1. JO C 15, 15.1.1997, p. 1. Textul consolidat este disponibil în JO C 27, 26.1.1998, p. 28.

☒ privind funcționarea Uniunii Europene ☒, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care, prin urmare, nu i se adresează și nu i se aplică ⇒ , fără a aduce atingere posibilității aplicării de către Danemarca a modificărilor la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 în temeiul articolului 3 al Acordului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, încheiat la 19 octombrie 2005 ¹⁹ ⇐ .

↓ 44/2001 considerentul 22

~~Deoarece Convenția de la Bruxelles este în vigoare în cadrul relațiilor dintre Danemarca și statele membre care sunt parte prin prezentul regulament, atât Convenția, cât și Protocolul din 1971 continuă să se aplice în cadrul relațiilor dintre Danemarca și statele membre parte la prezentul regulament.~~

↓ 44/2001 considerentul 23
(adaptat)

- (30) Convenția de la Bruxelles continuă ~~de asemenea,~~ să se aplice teritoriilor statelor membre care intră în domeniul de aplicare teritorială a acestei convenții și care sunt excluse din prezentul regulament în temeiul articolului ~~299~~ ☒ 355 ☒ din Tratatul ☒ privind funcționarea Uniunii Europene ☒.

↓ 44/2001 considerentul 24
(adaptat)

- (31) Din motive de coerență, prezentul regulament nu trebuie să aducă atingere normelor în materie de competență și de recunoaștere a hotărârilor conținute în instrumente ~~comunitare~~ speciale ☒ ale Uniunii ☒ .

↓ 44/2001 considerentul 25

- (32) Respectarea angajamentelor internaționale pe care statele membre și le-au asumat impune ca prezentul regulament să nu aducă atingere convențiilor la care statele membre sunt parte și care reglementează anumite materii.

↓ 44/2001 considerentul 26

~~Este necesar ca normele de bază din prezentul regulament să aibă flexibilitatea necesară pentru a ține seama de particularitățile procedurale din anumite state membre. În consecință, anumite dispoziții din Protocolul anexat la Convenția de la Bruxelles trebuie să fie încorporate în prezentul regulament.~~

↓ 44/2001 considerentul 27

~~Pentru a se permite o tranziție armonioasă în anumite domenii care au făcut obiectul unor dispoziții speciale din Protocolul anexat la Convenția de la Bruxelles, prezentul regulament~~

¹⁹ JO L 299, 16.11.2005, p. 62.

~~prevede, pentru o perioadă de tranziție, dispoziții care iau în considerare situația specifică din anumite state membre.~~

↓ 44/2001 considerentul 28
(adaptat)

~~În termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă un raport cu privire la aplicarea acestuia și, dacă este necesar, înaintează propuneri de adaptare.~~

↓ 44/2001 considerentul 29

~~Comisia va trebui să modifice anexele I – IV privind normele în materie de competență internă, instanțe sau autorități competente, precum și referitoare la căile de atac existente, în temeiul modificărilor transmise de către statul membru interesat. Modificările aduse anexelor V și VI vor trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei²⁰;~~

↕ nou

(33) Comisia ar trebui împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în sensul ajustării anexelor I, II, V, VI și VII.

↓ 44/2001 (adaptat)

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ☒ ȘI DEFINIȚII ☒

↓ 44/2001
⇒ nou

Articolul 1

1. Prezentul regulament se aplică în materie civilă și comercială, indiferent de natura instanței. El nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă.

2. Prezentul regulament nu se aplică pentru:

- (a) starea și capacitatea persoanelor fizice, regimurile matrimoniale, testamente și succesiuni;

²⁰ JO L 12, 17.07.1999, p. 23.

- (b) falimente, concordate sau proceduri similare;
- (c) securitate socială;
- (d) arbitraj ⇨ , cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 29 alineatul (4) și la articolul 33 alineatul (3)⇩.

⇩ nou

- (e) obligațiilor de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, de rudenie, de căsătorie sau de alianță.

↓ 44/2001

3. În cadrul prezentului regulament, termenul „stat membru” definește statele membre, cu excepția Danemarcei.

Articolul ~~32~~2

În sensul prezentului regulament:

↓ 44/2001 (adaptat)

⊠ (a) ⊠ „hotărâre” înseamnă o hotărâre pronunțată de o instanță dintr-un stat membru, indiferent de denumirea acesteia, cum ar fi ~~decizie, sentință, ordonanță sau mandat de executare, precum și~~ stabilirea de către un grefier a cheltuielilor de judecată.

⇩ nou

În sensul capitolului III, noțiunea de „hotărâre” include măsurile provizorii și de conservare dispuse de o instanță care, în temeiul prezentului regulament, este competentă să judece cauza pe fond. De asemenea, aceasta include măsurile care sunt dispuse fără citarea pârâtului și care urmează să fie executate fără notificarea prealabilă a pârâtului, în cazul în care acesta are dreptul să conteste ulterior măsura, în temeiul legislației naționale a statului membru de origine;

(b) „măsurile provizorii și de conservare” includ hotărârile de conservare care vizează obținerea de informații și de probe;

(c) „instanță” include orice autoritate desemnată de un stat membru ca fiind competentă în materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament;

(d) „tranzacție judiciară” înseamnă o tranzacție care a fost aprobată de o instanță sau a fost încheiată în fața unei instanțe în cursul unei proceduri;

(a) „act autentic” înseamnă un act care a fost întocmit sau înregistrat în mod oficial ca act autentic în statul membru de origine și a cărui autenticitate:

(i) se referă la semnătura și la conținutul actului autentic și

(ii) a fost întocmit de către o autoritate publică sau orice altă autoritate împuternicită în acest sens;

(f) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care a fost pronunțată hotărârea, a fost aprobată ori încheiată tranzacția judiciară sau a fost întocmit actul autentic, după caz;

(g) „stat membru de executare” înseamnă statul membru în care se solicită executarea hotărârii, a tranzacției judiciare sau a actului autentic;

(h) „instanța de origine” înseamnă instanța însărcinată cu recunoașterea și executarea hotărârii.

↓ 44/2001

CAPITOLUL II

COMPETENȚA

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 23

1. Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor statului membru în cauză.

2. Persoanele care nu au naționalitatea statului membru pe teritoriul căruia au domiciliul sunt supuse normelor de competență aplicabile cetățenilor statului în cauză.

Articolul 24

1. Persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru pot fi acționate în justiție în fața instanțelor unui alt stat membru numai în temeiul normelor enunțate în secțiunile 2 - 7 din prezentul capitol.

~~2. Împotriva acestora nu pot fi invocate în special regulile de competență enunțate în anexa I.~~

↓ nou

2. Persoanele care nu sunt domiciliat pe teritoriul unui stat membru pot fi acționate în justiție în fața instanțelor unui stat membru numai în temeiul normelor stabilite în secțiunile 2 - 8 din prezentul capitol.

~~Articolul 4~~

~~1. Dacă pârâtul nu este domiciliat pe teritoriul unui stat membru, competența este determinată, în fiecare stat membru, de legislația statului membru în cauză, sub rezerva aplicării dispozițiilor articolelor 22 și 23.~~

~~2. Împotriva unui astfel de pârât, orice persoană, indiferent de naționalitate, domiciliată pe teritoriul unui stat membru, poate să invoce normele de competență în vigoare în statul în cauză și, în special, cele prevăzute în anexa I, în aceeași manieră ca și cetățenii statului în cauză.~~

SECȚIUNEA 2

COMPETENȚE SPECIALE

Articolul 5

~~O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru~~ ☒ Următoarele instanțe au competență ☒:

1. (a) în materie contractuală, ~~în fața instanțelor~~ de la locul în care obligația care formează obiectul cererii a fost sau urmează a fi executată;

- (b) în sensul aplicării prezentei dispoziții și în absența vreunei convenții contrare, locul de executare a obligației în cauză este:

- în cazul vânzării de mărfuri, locul dintr-un stat membru unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie livrate mărfurile;
- în cazul prestării de servicii, locul dintr-un stat membru unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie prestate serviciile.

- (c) în cazul în care nu se aplică litera (b), se aplică litera (a);

~~2. în materia obligației de întreținere, în fața instanțelor de la locul unde creditorul obligației de întreținere este domiciliat sau își are reședința obișnuită sau, în cazul unei cereri accesorii unei acțiuni referitoare la starea persoanelor, înaintea instanței competente conform legii forului competent să instrumenteze cauza, cu excepția cazului în care competența se întemeiază exclusiv pe naționalitatea uneia dintre părți;~~

↓ 44/2001 (adaptat)

32. în materie delictuală și cvasidelictuală, ~~în fața~~ instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă;
-

↓ nou

3. în ceea ce privește drepturile reale sau posesia asupra bunurilor mobile, instanțele de la locul în care se află proprietatea;
-

↓ 44/2001 (adaptat)

4. în cazul unei acțiuni civile în despăgubiri sau în restituire născută în temeiul săvârșirii unei infracțiuni, ~~în fața~~ instanțelor sesizate cu privire la acțiunea publică, în măsura în care, conform legislației interne, instanța în cauză este competentă numai în materia acțiunii civile;
5. în privința unei contestații privind exploatarea unei sucursale, agenții sau a unei alte unități, ~~în fața~~ instanțelor de la locul unde se află sucursala, agenția sau unitatea în cauză;
6. în calitate sa de fondator, *trustee* sau de beneficiar al unui *trust* constituit fie în aplicarea legislației, fie în scris sau printr-o convenție verbală, confirmată în scris, ~~în fața~~ instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia *trustul* în cauză își are sediul;
7. în privința unui litigiu referitor la plata unei remunerații pretinse pentru salvarea sau asistența de care a beneficiat o încărcătură sau o marfă, ~~în fața~~ instanțelor pe a cărei rază teritorială se află respectiva încărcătură sau marfă;
-

↓ 44/2001

- (a) a fost sechestrată în vederea obținerii unei astfel de plăți sau
- (b) ar fi putut fi sechestrată, însă a fost depusă o cauțiune sau o altă garanție,
- cu condiția ca această dispoziție să se aplice numai în cazul în care se pretinde că pârâtul are sau a avut un drept asupra încărcăturii sau mărfii în momentul operațiunii de salvare sau de asistență.

Articolul 6

↓ 44/2001 (adaptat)

O persoană ~~care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru~~ mai poate fi acționată în justiție:

1. atunci când ☒ are domiciliul pe teritoriul unui stat membru și ☐ când există mai mulți pârâți, în fața instanței de la domiciliul oricăruia dintre aceștia, cu condiția ca cererile să fie atât de strâns legate între ele, încât să fie oportună instrumentarea și

judecarea lor în același timp, pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor;

↓ 44/2001

2. printr-o cerere de chemare în garanție sau de intervenție, în fața instanței sesizate cu cererea principală, dacă aceasta nu a fost introdusă decât în scopul secoaterii sale de sub-competența de a nu mai fi de competența instanței în cauză;
3. în cazul unei cereri reconvenționale rezultate în urma aceluiași contract sau fapt pe care s-a bazat cererea principală, în fața instanței sesizate prin cererea principală;
4. în materie contractuală, dacă acțiunea poate fi conexată unei acțiuni în materie de drepturi reale imobiliare îndreptate împotriva aceluiași pârât, în fața instanței din statul membru pe teritoriul căruia este situat imobilul.

Articolul 7

În cazul în care, în temeiul prezentului regulament, o instanță dintr-un stat membru este competentă în soluționarea unor acțiuni în răspundere pentru utilizarea sau exploatarea unei nave, instanța în cauză sau orice altă instanță care îi este substituită în acest scop prin legislația internă a statului membru în cauză are, de asemenea, competență cu privire la cererile referitoare la limitarea acestei răspunderi.

SECȚIUNEA 3

COMPETENȚA ÎN MATERIE DE ASIGURĂRI

Articolul 8

În materie de asigurări, competența este determinată de prezenta secțiune, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 4 și articolului 5 punctul 5.

Articolul 9

↓ 44/2001 (adaptat)

1. Un asigurator ~~care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru~~ poate fi acționat în justiție:

↓ 44/2001

- (a) în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia are domiciliul sau
- (b) în alt stat membru, în cazul acțiunilor introduse intentate de către deținătorul poliței de asigurare, de către asigurat sau de către un beneficiar, în fața instanțelor de la locul unde este domiciliat reclamantul sau

- (c) dacă este coasigurător, în fața instanțelor dintr-un stat membru, sesizate cu acțiunea introdusă împotriva asiguratorului principal.

2. Atunci când un asigurator nu are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, dar deține o sucursală, agenție sau altă unitate pe teritoriul unuia dintre statele membre, în cazul contestațiilor privind exploatarea sucursalei, agenției sau unității, acesta este considerat ca având domiciliul pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 10

În cazul asigurării de răspundere civilă sau al asigurării de bunuri imobiliare, asiguratorul mai poate fi acționat în justiție și în fața instanțelor de la locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă. Același lucru este aplicabil și în cazul în care bunurile mobile și imobile sunt acoperite de aceeași poliță de asigurare, ambele categorii fiind afectate în mod negativ de același eveniment neprevăzut.

Articolul 11

1. În cazul asigurării de răspundere civilă, asiguratorul poate, de asemenea, dacă legea instanței permite acest lucru, să fie acționat în fața instanței la care persoana vătămată a introdus acțiunea împotriva asiguratului.

2. Dispozițiile articolelor 8, 9 și 10 se aplică în cazul acțiunii directe introduse de persoana vătămată împotriva asiguratorului, în situația în care sunt permise asemenea acțiuni directe.

3. Dacă legea privind astfel de acțiuni directe prevede posibilitatea introducerii în cauză a deținătorului poliței de asigurare sau a asiguratului, aceeași instanță este competentă asupra acestora.

Articolul 12

1. Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (3), un asigurator poate intenta o acțiune numai înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat pârâtul, indiferent dacă acesta este deținătorul poliței de asigurare, asiguratul sau beneficiarul.

2. Dispozițiile prezentei secțiuni nu aduc atingere dreptului de a introduce o cerere reconvențională la instanța sesizată cu cererea inițială, în conformitate cu prezenta secțiune.

Articolul 13

De la dispozițiile prezentei secțiuni nu se poate deroga decât prin convenții:

1. ulterioare nașterii litigiului sau
2. care permit deținătorului poliței, asiguratului sau unui beneficiar să sesizeze alte instanțe decât cele indicate în cadrul prezentei secțiuni sau
3. încheiate între un deținător de poliță și un asigurator, ambii având la data încheierii contractului domiciliul sau reședința obișnuită în același stat membru, și care au ca

efect atribuirea competenței instanțelor din statul în cauză, chiar dacă fapta prejudiciabilă s-a produs peste hotare, cu condiția ca legislația statului în cauză să nu interzică astfel de convenții sau

4. încheiate de deținătorul poliței care nu este domiciliat pe teritoriul unui stat membru, cu excepția cazului în care asigurarea este obligatorie sau privește un imobil situat pe teritoriul unui stat membru sau
5. care privesc un contract de asigurări, în măsura în care acesta acoperă unul sau mai multe dintre riscurile enumerate la articolul 14.

Articolul 14

Riscurile prevăzute la articolul 13 alineatul (5) sunt următoarele:

1. orice prejudicii produse:
 - (a) navelor maritime, instalațiilor din zona de coastă sau din largul mării sau aeronavelor, rezultate în urma evenimentelor asociate utilizării lor în scopuri comerciale;
 - (b) mărfurilor aflate în tranzit, altele decât bagajele pasagerilor, atunci când tranzitul este integral sau parțial efectuat cu astfel de nave sau aeronave fie în totalitate, fie în combinație cu alte mijloace de transport;
2. orice răspundere, alta decât cea pentru vătămrile corporale produse călătorilor sau pentru prejudiciile aduse bagajelor acestora:
 - (a) decurgând din utilizarea sau exploatarea navelor, instalațiilor sau aeronavelor menționate la punctul 1 litera (a) în măsura în care, în privința celor din urmă, legislația statului membru în care aeronavele sunt înregistrate nu interzice clauzele atributive de competență în materia asigurării acestor riscuri;
 - (b) pentru prejudiciile cauzate de bunuri aflate în tranzit, conform descrierii de la punctul 1 litera (b);
3. orice pierdere financiară legată de utilizarea sau exploatarea navelor, instalațiilor sau aeronavelor menționate la punctul 1 litera (a), în special pierderile înregistrate în legătură cu mărfurile sau navlosirea;
4. orice risc sau interes legat de oricare dintre cele menționate la punctele 1-3;

↓ 44/2001 (adaptat)

5. fără a aduce atingere punctelor 1 - 4, toate „riscurile majore” definite în Directiva 73/239/CEE a Consiliului²¹, Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a

²¹ JO L 228, 16.08.1973, p. 3, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 181, 20.7.2000, p. 65).

SECȚIUNEA 4

COMPETENȚA ÎN MATERIA CONTRACTELOR ÎNCHEIATE DE CONSUMATORI

Articolul 15

1. În ceea ce privește un contract încheiat de o persoană, consumatorul, într-un scop care se poate considera că se situează în afara domeniului său profesional, competența se determină în conformitate cu dispozițiile din prezenta secțiune, fără a se aduce atingere ~~articolului 4 și articolului 5 punctul 5~~, în cazul în care:

- (a) contractul are ca obiect vânzarea de bunuri mobile corporale în rate egale, fixe și eşalonate; sau
- (b) contractul are ca obiect un împrumut rambursabil în rate egale, fixe și eşalonate; sau orice altă formă de credit încheiat în scopul finanțării vânzării de bunuri mobile corporale; sau
- (c) în toate celelalte cazuri, contractul a fost încheiat cu o persoană care desfășoară activități comerciale sau profesionale în statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul sau, prin orice mijloace, își direcționează activitățile spre acel stat membru sau spre mai multe state, inclusiv statul membru respectiv, iar contractul intră în sfera de acțiune a acestor activități.

2. Atunci c~~ând~~ un consumator încheie un contract cu o parte care nu are domiciliul pe teritoriul statului membru, însă deține o sucursală, agenție sau altă întreprindere pe teritoriul unuia dintre statele membre, se consideră, în cazul contestațiilor cu privire la exploatarea sucursalei, agenției sau întreprinderii, că partea în cauză are domiciliul pe teritoriul statului respectiv.

3. Prezenta secțiune nu se aplică în cazul contractelor de transport altele decât cele care, pentru un preț forfetar, oferă o combinație între călătorie și cazare.

²² JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

²³ JO L 172, 4.7.1988, p. 1, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/26/CE.

²⁴ JO L 330, 29.11.1990, p. 44.

Articolul 16

1. Un consumator poate introduce o acțiune împotriva celeilalte părți la contract fie înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia partea în cauză își are domiciliul, fie înaintea instanțelor din locul unde consumatorul își are domiciliul.
2. Acțiunea poate fi introdusă împotriva consumatorului de către cealaltă parte la contract numai înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia consumatorul își are domiciliul.
3. Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului de a introduce o cerere reconvențională la instanța sesizată cu cererea inițială, în conformitate cu prezenta secțiune.

Articolul 17

De la dispozițiile prezentei secțiuni nu se poate deroga decât prin convenții:

1. ulterioare nașterii litigiului sau
2. care permit consumatorului să sesizeze alte instanțe decât cele indicate în cadrul prezentei secțiuni sau
3. încheiate între consumator și cealaltă parte la contract, ambii având la data încheierii contractului domiciliul sau reședința obișnuită în același stat membru, și care au ca efect atribuirea de competență instanțelor din statul respectiv, cu condiția ca acestea să nu fie interzise de legislația statului în cauză.

SECȚIUNEA 5

COMPETENȚA ÎN MATERIA CONTRACTELOR INDIVIDUALE DE MUNCĂ

Articolul 18

1. În materia contractelor individuale de muncă, competența se determină în conformitate cu dispozițiile din prezenta secțiune, fără a se aduce atingere ~~articolului 4 și~~ articolului 5 punctul 5 ~~⇒ și articolului 6 alineatul (1) ⇐~~.
2. Dacă un angajat încheie un contract individual de muncă cu un angajator care nu are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, însă are o sucursală, agenție sau altă unitate pe teritoriul unuia dintre statele membre, se consideră, în cazul contestațiilor privind exploatarea sucursalei, agenției sau unității, că angajatorul are domiciliul pe teritoriul statului respectiv.

Articolul 19

↓ 44/2001 (adaptat)

Un angajator ~~domiciliat pe teritoriul unui stat membru~~ poate fi acționat în justiție:

↓ 44/2001

1. înaintea instanțelor din statul pe teritoriul căruia este domiciliat sau
 2. în alt stat membru:
-

↓ 44/2001 (adaptat)

- (a) înaintea instanțelor ~~din~~ de la locul în care ☒ sau din care ☒ angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea sau înaintea instanțelor din ultimul loc în care acesta și-a desfășurat activitatea sau
-

↓ 44/2001

- (b) dacă angajatul nu ~~și~~ își desfășoară sau nu și-a desfășurat în mod obișnuit activitatea pe teritoriul aceleiași țări, înaintea instanțelor ~~din~~ de la locul unde este sau a fost situată întreprinderea care l-a angajat pe acesta.
-

Articolul 20

1. Acțiunea angajatorului nu poate fi introdusă decât înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia angajatul își are domiciliul.
2. Dispozițiile prezentei secțiuni nu aduc atingere dreptului de a introduce o cerere reconvențională la instanța sesizată cu cererea inițială, în conformitate cu prezenta secțiune.

Articolul 21

De la dispozițiile prezentei secțiuni nu se poate deroga decât prin convenții ~~atributive de competență~~:

1. ulterioare nașterii litigiului sau
2. care permit angajatului să sesizeze alte instanțe decât cele indicate în cadrul prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA 6

COMPETENȚA EXCLUSIVĂ

Articolul 22

↓ 44/2001 (adaptat)

⇒ nou

Următoarele instanțe au competență exclusivă, ~~indiferent de domiciliu~~:

1. în materie de drepturi reale imobiliare sau de închiriere a unor imobile, instanțele din statul membru pe teritoriul căruia este situat imobilul. ☒ Cu toate acestea: ☒

(a) ~~Cu toate acestea,~~ în materia închirierii unor imobile în vederea utilizării personale temporare pe o perioadă de cel mult șase luni consecutive, instanțele din statul membru pe teritoriul căruia pârâtul este domiciliat au, de asemenea, competență, cu condiția ca locatarul să fie o persoană fizică și ca proprietarul și locatarul să aibă domiciliul pe teritoriul aceluiași stat membru $\Rightarrow$, fie la momentul încheierii convenției, fie la momentul introducerii acțiunii $\Leftarrow$;

↓ nou

(b) în convențiile privind închirierea de spații de lucru în scopuri profesionale, părțile pot conveni ca o instanță sau instanțele dintr-un stat membru să aibă competență, în conformitate cu articolul 23;

↓ 44/2001

2. în ceea ce privește valabilitatea constituirii, nulitatea sau dizolvarea societăților sau a persoanelor juridice care au sediul pe teritoriul unui stat membru ori valabilitatea deciziilor organelor acestora, instanțele din statul respectiv. Pentru determinarea sediului, instanța aplică normele sale de drept internațional privat;
3. în ceea ce privește valabilitatea înregistrărilor în registrele publice, instanțele din statul membru pe teritoriul căruia se păstrează registrul;

↓ 44/2001 (adaptat)

4. în ceea ce privește înregistrarea sau valabilitatea brevetelor, mărcilor, desenelor și modelelor industriale, precum și a altor drepturi similare care necesită depunerea sau înregistrarea, ☒ indiferent dacă aspectul respectiv este invocat pe cale de acțiune sau de excepție²⁵, ☒ instanțele din statul membru pe teritoriul căruia depunerea sau înregistrarea a fost solicitată, a avut loc sau, în temeiul unui instrument comunitar ☒ al Uniunii ☒ sau ori al unei convenții internaționale, se consideră că a avut loc.

↓ 44/2001

Fără a aduce atingere competenței pe care Oficiul European pentru Brevete o are în conformitate cu Convenția privind acordarea brevetelor europene, semnată la München la 5 octombrie 1973, instanțele din fiecare stat membru au competență exclusivă, indiferent de domiciliu, în acțiunile privind înregistrarea sau valabilitatea unui brevet european acordat statului în cauză;

5. în ceea ce privește executarea hotărârilor, instanțele din statul membru pe teritoriul căruia a fost sau urmează să fie executată hotărârea.

²⁵ Notă pentru traducători: traduceri, în special în limba germană și în limba franceză, utilizează formularea traducerilor corespunzătoare ale hotărârii Curții de Justiție în cauza GAT/LuK (C-4/03) din 13 iulie 2006 (rezumat).

SECȚIUNEA 7

PROROGARE DE COMPETENȚĂ

Articolul 23

↓ 44/2001 (adaptat)
⇒ nou

1. Dacă prin convenția părților, ~~dintre care una sau mai multe au domiciliul pe teritoriul unui stat membru~~, competența în soluționarea litigiului care a survenit sau poate surveni în legătură cu un raport juridic determinat revine instanței sau instanțelor dintr-un stat membru, competența revine acelei instanțe sau instanțelor respective ⇒ , cu excepția cazului în care acordul este nul și neavenit pe fond, în temeiul legislației statului membru respectiv ⇐. Această competență este exclusivă, cu excepția unei convenții contrare a părților. Convenția atributivă de competență se încheie:

↓ 44/2001

- (a) în scris ori verbal cu confirmare scrisă sau
- (b) într-o formă conformă cu obiceiurile statornicite între părți sau
- (c) în comerțul internațional, într-o formă conformă cu uzanța cu care părțile sunt sau ar trebui să fie la curent și care, în cadrul acestui tip de comerț, este cunoscută pe larg și respectată cu regularitate de către părțile la contractele de tipul pe care îl implică domeniul comercial respectiv.

2. Orice comunicare sub formă electronică care permite consemnarea durabilă a convenției este considerată ca fiind „în scris”.

~~3. Dacă o astfel de convenție a fost încheiată între părți, dintre care niciuna nu are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, instanțele din alte state membre nu au competență în privința litigiilor lor dacă instanța sau instanțele desemnate nu și-au declinat competența.~~

3. Instanța sau instanțele dintr-un stat membru cărora printr-un act constitutiv al unui *trust* li s-a atribuit competență au competență exclusivă în orice acțiune introdusă împotriva unui fondator, *trustee* sau beneficiar al unui *trust* dacă în cauză sunt relațiile dintre aceste persoane sau drepturile ori obligațiile acestora în cadrul *trustului*.

4. Convențiile atributive de competență, precum și prevederile stipulațiile similare din actele constitutive ale unui *trust* nu au efect juridic dacă sunt contrare dispozițiilor articolelor 13, 17 sau 21 ori dacă instanțele de la competența cărora acestea derogă au competență exclusivă în temeiul articolului 22.

Articolul 24

1. Cu excepția cazurilor în care competența este determinată de alte dispoziții ale prezentului regulament, instanța din statul membru în fața căreia se înfățișează pârâtul este competentă. Această regulă nu se aplică în cazul în care înfățișarea are ca obiect contestarea competenței sau o altă instanță are competență exclusivă în temeiul articolului 22.

↓ nou

2. În ceea ce privește aspectele menționate în secțiunile 3, 4 și 5 din prezentul capitol, actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent trebuie să conțină informații pentru pârât cu privire la dreptul său de a contesta competența instanței și la consecințele înfățișării. Înainte de declararea competenței pe baza prezentului articol, instanța se asigură că astfel de informații au fost furnizate pârâtului.

SECȚIUNEA 8

COMPETENȚA SUBSIDIARĂ ȘI *FORUM NECESSITATIS*

Articolul 25

În cazul în care nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în conformitate cu articolele 2 - 24, competența aparține instanțelor statului membru în care se află bunurile aparținând pârâtului, cu condiția ca:

- (a) valoarea bunurilor să nu fie disproporțională cu valoarea litigiului și
- (b) litigiul să prezinte o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate.

Articolul 26

În cazul în care nicio instanță a unui stat membru nu este competentă în temeiul prezentului regulament, instanțele unui stat membru pot, în cazuri excepționale, să fie învestite cu cauza respectivă, în situația în care dreptul la un proces echitabil sau dreptul de acces la justiție impune acest lucru, în special:

- (a) dacă acțiunea nu se poate iniția sau desfășura în mod rezonabil sau dacă ar fi imposibil să se desfășoare într-un stat terț, cu care litigiul are o legătură strânsă sau
- (b) dacă o hotărâre pronunțată pe fond într-un stat terț nu ar putea fi recunoscută și executată în statul membru al instanței sesizate în temeiul legislației statului respectiv și dacă o astfel de recunoaștere și de executare sunt necesare pentru a se asigura că drepturile reclamantului sunt respectate

și litigiul prezintă o legătură suficientă cu statul membru al instanței sesizate.

↓ 44/2001
⇒ nou

SECȚIUNEA 89

VERIFICAREA COMPETENȚEI ȘI ADMISIBILITĂȚII

Articolul 2527

Dacă o instanță dintr-un stat membru este sesizată pe cale principală cu un litigiu în cazul asupra căruia ~~instanța din alt stat membru este exclusiv competentă în temeiul articolului 22~~ ⇒ nu este competentă în temeiul prezentului regulament ⇐, aceasta se declară, din oficiu, necompetentă.

↓ 44/2001 (adaptat)

Articolul 2628

1. Dacă pârâtul ~~domiciliat pe teritoriul unui stat membru~~ este acționat în justiție înaintea unei instanțe dintr-un ~~alt~~ stat membru și nu se înfățișează în fața acesteia, instanța ~~se declară, din oficiu, necompetentă în cazul în care competența sa nu rezultă din dispozițiile prezentului regulament.~~

2. ~~Instanța~~ este obligată să suspende acțiunea până când se constată că pârâtul a putut primi actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent în timp util pentru pregătirea apărării sau că au fost întreprinse toate demersurile necesare în acest sens.

↓ 44/2001
⇒ nou

~~32. Articolul 19 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind notificarea și comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială²⁶ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷ se aplică în locul dispozițiilor de la alineatul (2), dacă actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent a trebuit să fie transmis dintr-un stat membru către un altul, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.~~

~~43. În cazul în care nu se aplică dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 1348/2000 1393/2007, se aplică articolul 15 din Convenția de la Haga din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, dacă actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent a trebuit să fie transmis în conformitate cu dispozițiile acestei convenții.~~

²⁶ ~~JO L 160, 30.6.2000, p. 37~~

²⁷ ~~OJ L 324, 10.12.2007, p. 79~~

SECȚIUNEA 910

LITISPENDENȚĂ ȘI CONEXITATE

Articolul 2729

1. ⇨ Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la articolul 32 alineatul (2), ⇨ în cazul în care cereri având același obiect și aceeași cauză sunt introduse între aceleași părți înaintea unor instanțe din state membre diferite, instanța sesizată ulterior suspendă din oficiu acțiunea până în momentul în care se stabilește competența primei instanțe sesizate.

↓ nou

2. În cazurile menționate la alineatul (1), prima instanță sesizată își stabilește competența în termen de șase luni, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive excepționale. La cererea oricărei alte instanțe sesizate cu privire la litigiu, prima instanță sesizată informează instanța respectivă referitor la data la care a fost sesizată și dacă și-a stabilit competența asupra litigiului sau, dacă nu a făcut acest lucru, referitor la timpul preconizat a fi necesar pentru stabilirea competenței.

↓ 44/2001

23. Dacă se stabilește competența primei instanțe sesizate, instanța sesizată ulterior își declină competența în favoarea acesteia.

↓ nou

4. În cazul în care instanța de arbitraj convenită sau desemnată se află într-un stat membru, instanțele unui alt stat membru a căror competență este contestată pe baza unei convenții de arbitraj suspendă acțiunea odată ce instanțele statului membru unde se află instanța de arbitraj sau tribunalul arbitral au fost sesizate cu o acțiune pentru a stabili, cu titlu principal sau pe cale incidentală, existența, valabilitatea sau efectele convenției de arbitraj respective.

Prezentul alineat nu împiedică instanța a cărei competență este contestată să își decline competența în situația menționată mai sus, dacă legislația sa națională prevede acest fapt.

În cazul în care existența, valabilitatea sau efectele unei convenții de arbitraj sunt stabilite, instanța sesizată își declină competența.

Prezentul alineat nu se aplică în litigiile privind aspecte menționate în secțiunile 3, 4 și 5 din capitolul II.

↓ 44/2001

Articolul ~~28~~30

1. În cazul în care acțiuni conexe sunt pendinte înaintea unor instanțe din state membre diferite, instanța sesizată ulterior poate suspenda judecata.

↓ 44/2001 (adaptat)

2. Dacă ~~aceste acțiuni~~ ca sunt ☒ în prima instanță sesizată este ☒ pendinte în primă instanță, orice altă instanță sesizată ulterior poate, la cererea uneia dintre părți, să ~~și~~ își decline competența, dacă prima instanță sesizată are competență în acțiunea în cauză ~~și dacă legislația internă permite conexarea acestor acțiuni~~.

↓ 44/2001

3. În înțelesul prezentului articol, sunt considerate conexe acele acțiuni care sunt atât de strâns legate între ele încât este oportună instrumentarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor.

↕ nou

Articolul 31

Dacă acțiunea pe fond este pendinte în fața unei instanțe a unui stat membru și instanțele unui alt stat membru sunt sesizate cu o acțiune privind dispunerea de măsuri provizorii și de conservare, instanțele în cauză cooperează pentru a asigura o coordonare corespunzătoare între acțiunea pe fond și măsurile provizorii.

În special, instanța sesizată cu o acțiune privind dispunerea de măsuri provizorii și de conservare cere informații de la cealaltă instanță cu privire la toate circumstanțele relevante ale cauzei, cum ar fi caracterul urgent al măsurii solicitate sau orice refuz al unei măsuri similare de către instanța sesizată pe fond.

↓ 44/2001

Articolul ~~29~~32

1. Dacă acțiunile intră în competența exclusivă a mai multor instanțe, orice instanță, alta decât cea care a fost sesizată inițial, își declină competența în favoarea acesteia din urmă.

↕ nou

2. Cu excepția convențiilor reglementate de secțiunile 3, 4, 5 din prezentul capitol, atunci când o convenție menționată la articolul 23 conferă competență exclusivă unei instanțe sau instanțelor dintr-un stat membru, instanțele altor state membre nu au competență asupra

litigiului până când instanța desemnată sau instanțele desemnate în convenție își declină competența.

↓ 44/2001

Articolul ~~30~~33

1. În înțelesul prezentei secțiuni, se consideră că o instanță este sesizată:

- 1(a) la data la care actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent a fost depus în instanță, cu condiția ca reclamantul să fi întreprins măsurile necesare pentru ca actul să fie notificat sau comunicat părâtului sau
- 2(b) dacă actul trebuie să fie notificat sau comunicat înainte de a fi depus în instanță, la data la care acesta este primit de autoritatea responsabilă de notificarea sau comunicarea acestuia, cu condiția ca reclamantul să fi întreprins măsurile necesare pentru ca actul să fie depus în instanță.

↓ nou

Autoritatea responsabilă de notificarea sau comunicarea menționată la litera (b) este prima autoritate care primește documentele în acest sens.

2. Instanțele și autoritățile responsabile cu notificarea sau comunicarea menționată la alineatul (1) notează, după caz, data și ora depunerii actului de sesizare a instanței sau ale primirii actelor care trebuie notificate sau comunicate.

3. În sensul prezentei secțiuni, un tribunal arbitral se consideră a fi sesizat atunci când o parte a numit un arbitru sau atunci când o parte a cerut sprijinul unui instituții, autorități sau instanțe în vederea constituirii tribunalului.

Articolul 34

1. Fără a se aduce atingere normelor prevăzute la articolele 3 - 7, în cazul în care o acțiune între aceleași părți în legătură cu același obiect și aceeași cauză este pendinte în fața instanțelor unui stat terț în momentul în care o instanță dintr-un stat membru este sesizată, instanța respectivă poate suspenda acțiunea dacă:

- (a) instanța statului terț a fost sesizată prima;
- (b) se preconizează că instanța din statul terț, într-un interval rezonabil, va pronunța o hotărâre care va putea fi recunoscută și, dacă este cazul, executată în statul membru respectiv și
- (c) instanța constată că este necesar pentru buna administrare a justiției să se procedeze astfel.

2. Pe durata suspendării, partea care a sesizat instanța în statul membru nu pierde avantajele care rezultă din întreruperea termenelor de prescripție sau decădere prevăzute în temeiul legislației statului membru respectiv.

3. Instanța poate dispune anularea suspendării în orice moment la cererea oricăreia dintre părți sau din proprie inițiativă, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) acțiunea în fața instanței statului terț este suspendată sau este întreruptă;
- (b) instanța consideră că este puțin probabil ca acțiunea în fața instanței statului terț să se încheie într-un interval rezonabil;
- (c) anularea suspendării este necesară pentru buna administrare a justiției.

4. Instanța suspendă acțiunea la cererea oricăreia dintre părți sau din proprie inițiativă dacă acțiunea în fața instanței statului terț s-a încheiat și a dus la pronunțarea unei hotărâri executorii în statul respectiv sau care poate fi recunoscută și, dacă este cazul, executată în statul membru.

↓ 44/2001

SECȚIUNEA ~~10~~11

MĂSURI PROVIZORII ȘI DE CONSERVARE

↓ nou

Articolul ~~34~~35

În cazul în care instanțele unui stat membru au competența să judece cauza pe fond, acestea au competența să dispună măsuri provizorii și de conservare prevăzute de legislația statului respectiv.

↓ 44/2001 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~34~~36

Măsurile provizorii și de conservare prevăzute de legislația unui stat membru pot fi solicitate instanțelor statului în cauză chiar dacă, ~~în temeiul prezentului regulament~~, o instanță dintr-un alt stat ~~membru~~ ⇒ sau un tribunal arbitral ⇐ are ~~este~~ este competența să judece cauza pe fond.

CAPITOLUL III

RECUNOAȘTERE ☒ , FORȚĂ EXECUTORIE ☒ ȘI EXECUTARE

~~Articolul 32~~

~~În sensul prezentului regulament, „hotărâre” înseamnă o hotărâre pronunțată de o instanță dintr-un stat membru, indiferent de denumirea acesteia, cum ar fi decizie, sentință, ordonanță sau mandat de executare, precum și stabilirea de către un grefier a cheltuielilor de judecată.~~

↓ nou

Articolul 37

1. Prezentul capitol reglementează recunoașterea, forța executorie și executarea tuturor hotărârilor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
2. Secțiunea 1 se aplică tuturor hotărârilor, cu excepția celor menționate la alineatul (3).
3. Secțiunea 2 se aplică hotărârilor pronunțate în alt stat membru
 - (a) cu privire la obligațiile necontractuale care decurg din atingeri aduse dreptului la intimitate și ale drepturilor referitoare la personalitate, inclusiv calomnia, și
 - (b) în acțiuni care vizează repararea prejudiciilor cauzate de practici comerciale ilegale mai multor părți prejudiciate și care sunt introduse de
 - i. un organism de stat;
 - ii. o organizație nonprofit, al cărei scop principal și a cărei activitate este de a reprezenta și de a apăra interesele grupurilor de persoane fizice sau juridice, în alt mod decât furnizându-le consiliere juridică sau reprezentare în instanță în scop lucrativ sau
 - iii. un grup de mai mult de doisprezece reclamanți.
4. Fără a aduce atingere competenței Comisiei de a propune în orice moment extinderea normelor prevăzute la secțiunea 1 la hotărârile care intră în domeniul de aplicare al alineatului (3) litera (b) în vederea armonizării legislațiilor naționale și a dezvoltării dreptului Uniunii, la trei ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament sau mai devreme, în cazul în care Comisia propune o armonizare suplimentară, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind necesitatea de a menține în continuare procedura de recunoaștere și de executare a hotărârilor pronunțate în materiile menționate la alineatul (3) litera (b).

SECȚIUNEA 1

HOTĂRÂRI PENTRU CARE NU ESTE NECESARĂ O HOTĂRÂRE DE ÎNCUVIINȚARE A EXECUTĂRII

SUBSECȚIUNEA 1

ELIMINAREA PROCEDURII DE EXEQUATUR

Articolul 38

1. Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol, o hotărâre pronunțată într-un stat membru este recunoscută în alt stat membru fără a fi necesară o procedură specială și fără a fi posibilă contestarea recunoașterii sale.

2. O hotărâre pronunțată într-un stat membru care este executorie în statul respectiv, este executorie în alt stat membru, fără a fi necesară o hotărâre de încuviințare a executării.

Articolul 39

1. O parte care dorește să invoce într-un alt stat membru o hotărâre recunoscută în temeiul articolului 38 alineatul (1) trebuie să prezinte o copie a acesteia care să întrunească condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale.

2. Instanța în fața căreia hotărârea recunoscută este invocată poate, dacă este necesar, să solicite părții care o invocă să prezinte un certificat eliberat de instanța de origine, utilizând formularul prezentat în anexa I, și să furnizeze o transcriere sau o traducere a conținutului formularului, în conformitate cu articolul 69.

De asemenea, instanța de origine eliberează un astfel de certificat la cererea oricărei părți interesate.

3. Instanța în fața căreia hotărârea recunoscută este invocată poate să suspende acțiunea, în întregime sau parțial, dacă hotărârea este contestată în statul membru de origine sau în eventualitatea formulării unei cereri de revizuire în temeiul articolelor 45 sau 46.

SUBSECȚIUNEA 2

EXECUTARE

Articolul 40

O hotărâre executorie presupune de drept competența de a lua orice măsuri de conservare care sunt prevăzute de legislația statului membru de executare.

Articolul 41

1. Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol, procedura de executare a hotărârilor pronunțate într-un alt stat membru este reglementată de legislația statului membru de executare. O hotărâre pronunțată într-un stat membru, care este executorie în statul membru de executare, este executată în aceleași condiții ca o hotărâre pronunțată în statul membru respectiv.

2. Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), motivele de refuz sau de suspendare a executării în temeiul legislației statului membru de executare nu se aplică în măsura în care acestea se referă la situațiile menționate la articolele 43 - 46.

Articolul 42

1. În scopul executării în alt stat membru al unei alte hotărâri decât cele menționate la alineatul (2), reclamantul furnizează autorităților competente de executare:

- (a) o copie a hotărârii, care întrunește condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității acesteia și
- (b) certificatul în forma stabilită în anexa I, eliberat de instanța de origine, care atestă că hotărârea este executorie și, care conține, dacă este cazul, un rezumat al hotărârii, precum și informații relevante cu privire la cheltuielile de judecată recuperabile și la calcularea dobânzii.

2. În scopul executării în alt stat membru al unei hotărâri care dispune o măsură provizorie și de conservare, reclamantul furnizează autorităților competente de executare:

- (a) o copie a hotărârii, care întrunește condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității acesteia și
- (b) certificatul în forma stabilită în anexa I, eliberat de instanța de origine, care conține o descriere a măsurii și care atestă
 - (i) că instanța este competentă să judece cauza pe fond și
 - (ii) în cazul în care măsura este dispusă fără ca pârâțul să fie citat și urmează să fie executată fără notificarea prealabilă a acestuia, că

pârâtul are dreptul să conteste măsura în temeiul legislației statului membru de origine.

3. Dacă este necesar, autoritatea competentă poate să solicite transcrierea sau traducerea conținutului formularului menționat la alineatele (1) și (2) litera (b) de mai sus, în conformitate cu articolul 69.

4. Autoritățile competente nu pot impune solicitantului să furnizeze o traducere a hotărârii. Cu toate acestea, se poate solicita o traducere în cazul în care executarea hotărârii este contestată și traducerea se dovedește a fi necesară.

Articolul 43

La cererea pârâtului, autoritatea competentă din statul membru de executare refuză, integral sau parțial, executarea hotărârii, dacă:

(a) aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată într-un litigiu între aceleași părți în statul membru de executare;

(b) aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat membru sau într-un stat terț între aceleași părți într-un litigiu având același obiect și aceeași cauză, cu condiția ca hotărârea pronunțată anterior să întrunească condițiile necesare pentru a fi recunoscută în statul membru de executare.

Articolul 44

1. La cererea pârâtului, în eventualitatea formulării unei cereri de revizuire în temeiul articolului 45 sau 46, autoritatea competentă în statul membru de executare poate:

(a) să limiteze procedura de executare la măsuri de conservare;

(b) să condiționeze executarea de constituirea unei garanții pe care aceasta o stabilește sau

(c) să suspende, total sau parțial, executarea hotărârii.

2. La cererea pârâtului, autoritatea competentă suspendă executarea hotărârii în cazul în care forța executorie a hotărârii respective este suspendată în statul membru de origine.

3. În cazul în care s-a dispus o măsură provizorie fără ca pârâtul să fie chemat în instanță și a fost executată fără notificarea prealabilă a acestuia, autoritatea competentă poate să suspende executarea la cererea pârâtului, dacă acesta a contestat măsura în statul membru de origine.

SUBSECȚIUNEA 3

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 45

1. Un pârât care nu s-a înfățișat în instanța din statul membru de origine are dreptul de a formula o cerere de revizuire a hotărârii în fața instanței competente din statul membru respectiv în cazul în care:

(a) nu i-a fost comunicat actul de sesizare a instanței sau un act echivalent în timp util sau astfel încât să se fi putut apăra sau

(b) nu a putut introduce o acțiune în contestare din motive de forță majoră sau din cauza unor circumstanțe extraordinare care îl exonerează de orice vină;

dacă pârâtul nu a introdus o acțiune împotriva hotărârii atunci când a avut posibilitatea să o facă.

2. Cererea se depune utilizându-se formularul care figurează în anexa II.

3. Cererea poate fi prezentată direct instanței din statul membru de origine care este competentă să judece revizuirea în temeiul prezentului articol. Cererea poate fi prezentată și instanței competente din statul membru de executare, care o transferă fără întârziere către instanța competentă din statul membru de origine cu ajutorul mijloacelor de comunicare prevăzute la articolul 87 litera (b).

4. Cererea de revizuire se înaintează fără întârziere, în orice caz în termen de 45 de zile de la data la care pârâtul a luat efectiv cunoștință de conținutul hotărârii judecătorești și în care a fost în măsură să acționeze. În cazul în care pârâtul solicită o revizuire în contextul procedurilor de executare, termenul începe să curgă cel târziu începând din ziua primei măsuri de executare care a avut drept efect ca bunurile acestuia să devină indisponibile total sau parțial. Se consideră că cererea a fost înaintată atunci când aceasta este primită de oricare dintre instanțele menționate la alineatul (3).

5. În cazul în care o cerere de revizuire este vădit neîntemeiată, instanța o respinge imediat și în orice caz în termen de 30 de zile de la primirea acesteia. În acest caz, hotărârea rămâne valabilă.

În cazul în care instanța hotărăște că o revizuire se justifică printr-unul dintre motivele menționate la alineatul (1), hotărârea este nulă și neavenită. Cu toate acestea, partea care a obținut pronunțarea hotărârii în fața instanței de origine nu pierde prestațiile pentru perioada de întrerupere a termenelor de prescripție sau decădere dobândite prin acțiunea inițială.

6. Prezenta dispoziție se aplică în locul articolului 19 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007, în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un act echivalent a trebuit transmis dintr-un stat membru în altul în conformitate cu regulamentul respectiv.

Articolul 46

1. În alte cazuri decât cele vizate de articolul 45, o parte are dreptul să solicite refuzarea recunoașterii sau a executării unei hotărâri atunci când recunoașterea sau executarea nu ar fi permisă în temeiul principiilor fundamentale care stau la baza dreptului la un proces echitabil.
2. Cererea se înaintează instanței din statul membru de executare, care figurează în anexa III. Competența teritorială este determinată de domiciliul părții împotriva căreia se solicită recunoașterea sau executarea ori de locul de executare.
3. Modalitățile de depunere a cererii se determină conform legislației statului membru de executare.
4. În cazul în care cererea este vădit neîntemeiată, instanța o respinge imediat și în orice caz în termen de 30 de zile de la primirea acesteia.
5. În cazul în care instanța hotărăște că cererea este justificată, se refuză recunoașterea sau executarea hotărârii.
6. Hotărârea pronunțată în conformitate cu prezentul articol poate face obiectul doar al căii de atac menționate în anexa IV.
7. Instanța sesizată cu o cerere în conformitate cu prezentul articol poate să suspende acțiunea, dacă hotărârea face, în statul membru de origine, obiectul unei căi de atac ordinare sau dacă termenul pentru introducerea unei astfel de acțiuni nu a expirat. În cazul în care termenul pentru introducerea unei astfel de acțiuni nu a expirat, instanța poate stabili un termen pentru aceasta.
8. Partea care cade în pretenții suportă cheltuielile aferente procedurii prevăzute la prezentul articol, inclusiv cheltuielile de judecată care revin celeilalte părți.

↓ 44/2001 (adaptat)

SECȚIUNEA ~~12~~

~~RECUNOAȘTERE~~ ☒ **HOTĂRÂRI PENTRU CARE ESTE NECESARĂ , PROVIZORIU, O HOTĂRÂRE DE ÎNCUVIINȚARE A EXECUTĂRII** ☒

Articolul ~~33~~47

1. O hotărâre pronunțată într-un stat membru ☒ în legătură cu aspecte menționate la articolul 37 alineatul (3) ☒ este recunoscută în celelalte state membre fără să fie necesar să se recurgă la vreo procedură specială.
2. În cazul unei contestații, orice parte interesată care invocă pe cale principală recunoașterea unei hotărâri poate solicita, în conformitate cu procedurile prevăzute ~~în secțiunile 2 și 3 din prezentul capitol~~ ☒ la articolele 50-63 ☒ , ca hotărârea să fie recunoscută.

↓ 44/2001

3. Dacă recunoașterea este invocată pe cale incidentală înaintea unei instanțe a unui stat membru, aceasta din urmă este competentă în materie.

↓ 44/2001 (adaptat)

Articolul ~~34~~48

O hotărâre nu este recunoscută:

1. dacă recunoașterea este vădit contrară ordinii publice ☒ (*ordre public*) ☒ a statului membru solicitat;
-

↓ 44/2001

2. dacă actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent nu a fost comunicat sau notificat pârâtului care nu s-a înfățișat în timp util și într-o manieră care să= îi permită acestuia să= își pregătească apărarea, dacă pârâtul nu a introdus o acțiune împotriva hotărârii atunci când a avut posibilitatea să o facă;
 3. dacă aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată într-un litigiu între aceleași părți în statul membru solicitat;
-

↓ 44/2001

4. dacă aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat membru sau într-un stat terț între aceleași părți într-o cauză având același obiect și aceeași cauză, cu condiția ca hotărârea pronunțată anterior să întrunească condițiile necesare pentru a fi recunoscută în statul membru solicitat.
-

↓ 44/2001

⇒ nou

~~Articolul 35~~

~~1. De asemenea, o hotărâre nu este recunoscută dacă sunt nesocotite dispozițiile din secțiunile 3, 4 și 6 din capitolul II sau într-unul din cazurile prevăzute la articolul 72.~~

~~2. La verificarea temeiurilor de competență prevăzute în alineatul precedent, autoritatea solicitată este legată de constatările de fapt pe baza cărora instanța din statul membru de origine și a întemeiat competența.~~

~~3. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), competența instanței din statul membru de origine nu poate fi revizuită. Criteriul ordinii publice prevăzut la articolul 34 punctul 1 nu poate fi aplicat normelor în materie de competență.~~

Articolul ~~37~~49

~~1. Autoritatea judiciară a unui stat membru înaintea căreia este invocată recunoașterea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru poate suspenda acțiunea~~ ⇒ oprește temporar cursul acțiunii ⇐ ~~în cazul în care hotărârea face obiectul unei căi de atac ordinare~~ ⇒ se suspendă posibilitatea executării hotărârii judecătorești în statul membru de origine ca urmare a exercitării unei căi de atac ⇐ .

~~2. Autoritatea judiciară a unui stat membru înaintea căreia este invocată recunoașterea unei hotărâri pronunțate în Irlanda sau în Regatul Unit și a cărei executare este suspendată în statul de origine urmare exercitării unei căi de atac poate suspenda acțiunea.~~

↓ 44/2001 (adaptat)

~~SECȚIUNEA 2~~

~~EXECUTARE~~

Articolul ~~38~~50

~~1. O hotărâre pronunțată într-un stat membru și care este executorie în statul în cauză este pusă în executare~~ ☒ executorie ☒ ~~într-un alt stat membru~~ ☒ în celelalte state membre ☒ atunci când, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, a fost declarată executorie în statul respectiv ☒ în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 51-63 ☒ .

↓ 44/2001

~~2. Cu toate acestea, în Regatul Unit o astfel de hotărâre este pusă în executare în Anglia și Țara Galilor, în Scoția sau Irlanda de Nord atunci când, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, a fost înregistrată în vederea executării într-una dintre aceste părți ale Regatului Unit, după caz.~~

Articolul ~~39~~51

↓ 44/2001 (adaptat)

⇒ nou

1. Cererea ☒ de încuviințare a executării ☒ se depune la instanța sau la autoritatea competentă ~~indicată în lista din anexa II~~ ⇒ din statul membru de executare, notificată Comisiei de către statul membru respectiv în conformitate cu articolul 87 litera (d) ⇐ .

↓ 44/2001

2. Competența teritorială este determinată de domiciliul părții împotriva căreia se solicită executarea sau de locul de executare.

↓ 44/2001 (adaptat)

1. Modalitățile de depunere a cererii ☒ de încuviințare a executării ☒ se determină conform legislației statului membru ~~solicitat~~ ☒ de executare ☒.
2. ☒ Cererea este însoțită de următoarele documente: ☒
 - ☒ (a) o copie a hotărârii, care să îndeplinească condițiile necesare stabilirii autenticității acesteia ☒
 - ☒ (b) certificat eliberat de instanța sau de autoritatea competentă din statul membru de origine, utilizând formularul prezentat în anexa VI, fără a aduce atingere articolului 53. ☒

↓ 44/2001

~~2. Reclamantul trebuie să și aleagă un domiciliu în raza teritorială a instanței sesizate. Cu toate acestea, dacă legislația statului membru solicitat nu prevede alegerea unui domiciliu, reclamantul desemnează un mandatar *ad litem*.~~

~~3. Documentele menționate la articolul 53 se anexează cererii.~~

Articolul ~~53~~53

1. În cazul neprezentării certificatului prevăzut la articolul ~~54~~ 52 alineatul (2) litera (b), instanța sau autoritatea competentă poate să fixeze un termen pentru prezentarea acestuia sau să accepte un document echivalent sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, să se dispenseze de prezentarea acestui document.

↓ 44/2001 (adaptat)

2. ☒ În cazul prevăzut la alineatul (1), ☒ La cererea instanței sau a autorității competente, se prezintă traducerea documentelor. ~~Traducerea este certificată de o persoană autorizată în acest sens într-unul dintre statele membre.~~

Articolul ~~44~~54

Hotărârea este declarată executorie ☒ fără examinare în temeiul articolului 48 ☒ imediat după îndeplinirea formalităților prevăzute la articolul ~~53~~52, ~~fără nici o examinare în temeiul articolelor 34 și 35.~~ Partea împotriva căreia se solicită executarea nu poate, în această fază a procedurii, formula apărări.

Articolul ~~42~~55

1. Hotărârea privind cererea de încuviințare a executării este adusă de îndată la cunoștința reclamantului în conformitate cu procedura prevăzută de legislația statului membru ~~solicitat~~ ☒ de executare ☒.

↓ 44/2001

2. Hotărârea de încuviințare a executării este notificată sau comunicată părții împotriva căreia se solicită executarea, în cazul în care aceasta nu a fost deja notificată sau comunicată părții în cauză.

Articolul ~~43~~56

1. Oricare dintre părți poate introduce o acțiune împotriva hotărârii privind cererea de încuviințare a executării.

↓ 44/2001

⇒ nou

2. Acțiunea se introduce la instanța ~~indicată în lista din anexa III~~ ⇒ din statul membru de executare, notificată Comisiei de către statul membru respectiv în conformitate cu articolul 87 litera (e) ⇐.

3. Acțiunea este examinată în conformitate cu normele care reglementează procedura contradictorie.

4. Dacă partea împotriva căreia se solicită executarea nu se înfățișează în fața instanței sesizate cu acțiunea intentată de reclamant, se aplică dispozițiile articolului ~~26 alineatele (2) - (4)~~ 28 chiar și în cazul în care partea împotriva căreia se solicită executarea nu are domiciliul într-unul dintre statele membre.

5. Acțiunea împotriva hotărârii de încuviințare a executării se introduce în termen de ~~o lună~~ ⇒ 30 de zile ⇐ de la data comunicării acesteia. Dacă partea împotriva căreia se solicită executarea are domiciliul pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care s-a pronunțat hotărârea de încuviințare a executării, termenul pentru depunerea acțiunii este de ~~două luni~~ ⇒ 45 de zile ⇐ și începe să curgă de la data comunicării care a fost efectuată fie persoanei respective, fie la domiciliul acesteia. Acest termen nu poate fi prelungit pe motiv de distanță.

Articolul ~~44~~57

Hotărârea pronunțată cu privire la acțiune poate ~~face obiectul doar al căii de atac menționate în anexa IV~~ ⇒ fi contestată numai prin procedura notificată Comisiei de către statul membru respectiv, în conformitate cu articolul 87 litera (f) ⇐.

Articolul ~~45~~58

↓ 44/2001 (adaptat)

1. Instanța sesizată cu acțiunea prevăzută la articolul ~~43~~56 sau ~~44~~57 nu poate refuza sau revoca o hotărâre de încuviințare a executării decât pentru unul dintre motivele prevăzute la articolele ~~34 și 35~~48. ~~Instanța se pronunță în termen scurt.~~

~~2. Hotărârea pronunțată în străinătate nu poate fi revizuită pe fond în nici o situație.~~

↓ nou

2. Sub rezerva articolului 56 alineatul (4), instanța sesizată cu acțiunea prevăzută articolul 56 se pronunță în termen de 90 de zile de la data sesizării, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive excepționale.

↓ 44/2001 (adaptat)

⊗ 3. Instanța sesizată cu acțiunea prevăzută articolul 57 se pronunță în termen scurt. ⊗

↓ 44/2001

⇒ nou

Articolul ~~46~~59

~~1. Instanța sesizată cu acțiunea prevăzută la articolul ~~43~~56 sau ~~44~~57 poate ⇒ oprește temporar cursul acțiunii ⇨ , la cererea părții împotriva căreia se solicită executarea, să suspende acțiunea, dacă hotărârea străină face, ⇒ se suspendă posibilitatea executării hotărârii judecătorești ⇨ în statul membru de origine, obiectul unei căi de atac ordinare sau dacă termenul pentru introducerea unei astfel de acțiuni nu a expirat încă ⇒ ca urmare a exercitării unei căi de atac ⇨ ; în acest din urmă caz, instanța poate specifica termenul în care poate fi exercitată calea de atac ordinară.~~

~~2. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată în Irlanda sau în Regatul Unit, orice cale de atac prevăzută în statul membru de origine este considerată cale de atac ordinară în sensul alineatului (1).~~

2. Instanța poate, de asemenea, să condiționeze executarea de constituirea unei garanții determinate de aceasta.

Articolul ~~47~~60

↓ 44/2001 (adaptat)

1. În cazul în care o hotărâre trebuie să fie recunoscută în conformitate cu prezentul ~~regulament~~ ⊗ secțiune ⊗ , nimic nu îl împiedică pe reclamant să solicite aplicarea măsurilor provizorii și de conservare prevăzute de legea statului membru ~~solicitat~~ ⊗ de

executare ☒ , fără să fie necesar să fie încuviințată executarea hotărârii respective în temeiul articolului ~~41~~54.

2. Hotărârea de încuviințare a executării determină ☒ de drept ☒ autorizarea luării oricăror măsuri de conservare.

↓ 44/2001 (adaptat)

3. Pe durata termenului de atac, prevăzut la articolul ~~43~~56 alineatul (5), împotriva hotărârii de încuviințare a executării și până la pronunțarea unei hotărâri în cazul acestei acțiuni nu se poate proceda decât la aplicarea de măsuri unor conservare a bunurilor părții împotriva căreia se solicită executarea.

Articolul ~~48~~61

1. Dacă o hotărâre ~~străină~~ statuează asupra mai multor capete de cerere și hotărârea de încuviințare a executării nu poate fi pronunțată în cazul tuturor acestora, instanța sau autoritatea competentă se pronunță în cazul unuia sau mai multora dintre aceste capete de cerere.

↓ 44/2001

2. Reclamantul poate solicita ca hotărârea de încuviințare a executării să se limiteze la anumite părți din hotărâre.

↓ 44/2001 (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~50~~62

Reclamantul care, în statul membru de origine, a beneficiat în întregime sau doar parțial de asistență judiciară sau de scutire de taxe și cheltuieli de procedură este îndreptățit să beneficieze, în cadrul ~~procedurii prevăzute în prezenta secțiune~~ ⇒ oricăror proceduri de încuviințare a executării ☒ , de asistență judiciară cea mai favorabilă sau de scutirea de taxe și cheltuieli de procedură cea mai amplă prevăzută de legislația statului membru ~~solicitat~~ ☒ de executare ☒ .

↓ 44/2001 (adaptat)

Articolul ~~52~~63

În cadrul acțiunii introduse pentru încuviințarea executării hotărârii, nu poate fi perceput în statul membru ~~solicitat~~ ☒ de executare ☒ niciun impozit, drept sau taxă calculat proporțional cu valoarea litigiului.

SECȚIUNEA 3

DISPOZIȚII COMUNE

↓ 44/2001

Articolul 64

În niciun caz, hotărârea pronunțată într-un stat membru nu poate face obiectul unei revizuiți pe fond în statul membru în care se solicită recunoașterea, forța executorie sau executarea.

↓ nou

Articolul 65

Partea care solicită recunoașterea, încuviințarea executării sau executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat membru nu are obligația de a avea, în statul membru de executare, nici o adresă poștală, nici un reprezentant autorizat.

Articolul 66

În cazul în care o hotărâre conține o măsură sau un ordin care nu este cunoscut în statul membru de executare, autoritatea competentă a statului membru în cauză adaptează, în măsura posibilului, măsura sau ordinul la una (unul) cunoscut(ă) în legislația sa națională, căreia (căruia) îi sunt asociate efecte echivalente și care urmărește obiective și interese similare.

↓ 44/2001 (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~49~~67

Hotărârea ~~străină~~ ☒ pronunțată într-un stat membru ☒ prin care se dispune plata unor penalități ~~cu titlu cominatoriu~~ este executorie în statul membru ☒ de executare ☒ ~~solicitat~~ ☒ în conformitate cu secțiunea 1 sau 2, după caz. ☒ ⇒ Instanța judecătorească sau autoritatea competentă din statul membru de executare stabilește ⇐ ~~numai dacă~~ suma ce urmează să fie plătită ⇒ dacă aceasta nu ⇐ a fost stabilită în mod definitiv de instanțe din statul membru de origine.

Articolul ~~51~~68

Nici o cauciune sau garanție, indiferent de denumirea acestora, nu pot fi impuse unei părți care solicită într-un stat membru executarea unei hotărâri pronunțate în alt stat membru pe motiv că este cetățean străin sau că nu își are domiciliul sau reședința în statul ☒ membru ☒ ~~în care se solicită executarea~~ ☒ de executare ☒ .

Articolul 69

1. În cazul în care se solicită o transcriere sau o traducere în temeiul prezentului regulament, aceasta se efectuează în limba oficială a statului membru în cauză sau, atunci când statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale procedurii judiciare corespunzătoare locului în care este invocată hotărârea recunoscută sau în care este formulată cererea, conform legii statului membru respectiv.

2. În ceea ce privește formularele menționate la articolele 39-42, transcrierile sau traducерile se pot efectua, de asemenea, în orice altă (alte) limbă (limbi) oficială (oficiale) a(le) instituțiilor Uniunii pe care statul membru în cauză declară că o poate accepta.

3. Orice traducere efectuată în temeiul prezentului regulament este realizată de o persoană autorizată în acest scop într-unul dintre statele membre.

Articolul 53

~~1. Partea care invocă recunoașterea unei hotărâri sau solicită încuviințarea executării unei hotărâri trebuie să prezinte o copie a hotărârii care să întrunească condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității acesteia.~~

~~2. Partea care solicită încuviințarea executării unei hotărâri trebuie să prezinte, de asemenea, certificatul prevăzut la articolul 54, fără a se aduce atingere articolului 55.~~

Articolul 54

~~Instanța sau autoritatea competentă din statul membru în care s-a pronunțat hotărârea eliberează, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, un certificat conform modelului din anexa V la prezentul regulament. Articolul 55~~

~~1. În cazul neprezentării certificatului prevăzut la articolul 54, instanța sau autoritatea competentă poate să fixeze un termen pentru prezentarea acestuia sau să accepte un document echivalent sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, să se dispenseze de prezentarea acestui document.~~

~~2. La cererea instanței sau a autorității competente, se prezintă traducerea documentelor. Traducerea este certificată de o persoană autorizată în acest sens într-unul dintre statele membre.~~

~~Articolul 56~~

~~Nu se solicită nici o legalizare sau altă formalitate echivalentă în cazul documentelor prevăzute la articolul 53 sau la articolul 55 alineatul (2) sau în cazul documentului de numire a unui mandatar *ad litem*.~~

CAPITOLUL IV

ACTE AUTENTICE ȘI TRANZACȚII JUDICIARE

~~Articolul 57~~70

↓ 44/2001 (adaptat)
⇒ nou

~~1. Actele autentice înregistrate și care sunt executorii într-un stat membru sunt, la cerere, declarate executorii într-un alt stat membru, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 38 și următoarele ⇒ executate în celelalte state membre în același mod precum hotărârile, conform secțiunii 1 sau, respectiv, 2 a capitolului III ⇐ . Instanța la care se introduce o acțiune în temeiul articolului 43 sau 44 respinge cererea de încheiere a executării sau revocă hotărârea de încheiere a executării numai dacă executarea actului autentic este vădit contrară ordinii publice din statul membru solicitat.~~

↓ 44/2001
⇒ nou

~~2. De asemenea, sunt considerate acte autentice în sensul alineatului (1) convențiile care au ca obiect obligațiile de întreținere încheiate în fața unor autorități administrative sau autentificate de către acestea.~~

~~32. Actul prezentat trebuie să îndeplinească condițiile necesare pentru autentificare în statul membru de origine. ⇒ Autoritatea competentă a statului membru de origine eliberează, la cererea oricărei părți interesate, certificatul în forma stabilită în anexele V și VII, după caz, care conține un rezumat al hotărârii executorii conținute de înscris. ⇐~~

↓ 44/2001 (adaptat)
⇒ nou

~~43. Dispozițiile capitolului III secțiunea 3 1 sau 2 ☒ , respectiv, ☒ se aplică în mod corespunzător. Autoritatea competentă a unui stat membru în care a fost întocmit sau înregistrat un act autentic eliberează, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, un certificat conform modelului din anexa VI la prezentul regulament.~~

~~Articolul 58~~71

~~Tranzacțiile judiciare care au fost aprobate de o instanță în cursul unui proces și care sunt executorii în statul membru în care au fost încheiate sunt executorii în statul membru solicitat~~

⇒ executate în celelalte state membre ⇐ în aceleași condiții ca și actele autentice. Instanța sau autoritatea competentă dintr-un stat ☒ statul ☒ membru ☒ de origine ☒ în care a fost aprobată o tranzacție judiciară eliberează, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, un certificat conform modelului din ☒ certificatul în forma stabilită în ☒ anexa V la prezentul regulament ⇒, care conține un rezumat al acordului dintre părți ⇐.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII GENERALE

↓ nou

Articolul 72

Nu este necesară nicio legalizare sau altă formalitate similară în contextul prezentului regulament.

↓ 44/2001

Articolul ~~59~~73

1. Pentru a determina dacă o parte are domiciliul pe teritoriul statului membru ale cărui instanțe sunt sesizate, acestea aplică legislația internă.
2. În cazul în care o parte nu are domiciliul pe teritoriul statului membru ale cărui instanțe sunt sesizate, instanța, pentru a determina dacă partea are domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru, aplică legea statului membru în cauză.

Articolul ~~60~~74

1. În sensul prezentului regulament, o societate sau altă persoană juridică are domiciliul în locul unde aceasta are:
 - (a) sediul statutar sau
 - (b) administrația centrală sau
 - (c) centrul de afaceri.
2. În cazul Regatului Unit și al Irlandei, prin „sediul statutar” se înțelege *registered office* (sediul social) sau, în lipsa acestuia, *place of incorporation* (locul de înregistrare) sau, în lipsa acestuia, locul conform legii prin care a avut loc *formation* (constituirea).
3. Pentru a determina dacă un *trust* are domiciliul pe teritoriul statului membru în care au fost sesizate instanțele, instanța aplică normele sale de drept internațional privat.

Articolul ~~61~~75

Fără a se aduce atingere dispozițiilor mai favorabile din legislațiile interne, persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru care sunt urmărite în fața instanțelor penale dintr-un alt stat membru ai cărui cetățeni nu sunt, pentru o infracțiune săvârșită din culpă, pot fi judecate și în lipsă, cu condiția să fie reprezentate. Cu toate acestea, instanța sesizată poate dispune înfățișarea în persoană; în caz de neprezentare, hotărârea pronunțată în acțiunea civilă fără ca persoana în cauză să fi avut posibilitatea de a-și pregăti apărarea poate să nu fie recunoscută sau executată în celelalte state membre.

~~Articolul 62~~

~~În Suedia, în cadrul procedurilor simplificate privind ordinele de plată (betalningsföreläggande) și asistența (handräckning), termenul „instanță” include serviciul suedez de executare silită (kronofogdemyndighet).~~

↓ 44/2001 (adaptat)

~~Articolul 63~~

~~1. O persoană domiciliată pe teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului care este acționată în justiție înaintea unei instanțe a unui alt stat membru în temeiul articolului 5 alineatul (1), poate solicita declinarea competenței acestei instanțe dacă locul final de livrare a mărfurilor sau de prestare a serviciilor se situează în Luxemburg.~~

~~2. În cazul în care, în temeiul alineatului (1), locul final de livrare a mărfurilor sau de prestare a serviciilor se situează în Luxemburg, orice convenție atributivă de competență, pentru a fi valabilă, trebuie să fie acceptată în scris sau verbal cu confirmare scrisă în sensul articolului 23 alineatul (1) litera (a).~~

~~3. Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul contractelor de prestări de servicii financiare.~~

~~4. Dispozițiile prezentului articol se aplică pe o perioadă de șase ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.~~

~~Articolul 64~~

~~1. În litigiile privind remunerația sau alte condiții de serviciu între căpitanul și un membru al echipajului unei nave maritime înmatriculate în Grecia sau Portugalia, instanța dintr-un stat membru stabilește dacă funcționarul consular sau diplomatic responsabil de navă a fost informat despre existența litigiului. Instanța poate acționa imediat după informarea funcționarului în cauză.~~

~~2. Dispozițiile prezentului articol se aplică pe o perioadă de șase ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.~~

↓ Actul de aderare din 2003,
articolul 20 și anexa II, p. 715
(adaptat)
⇒ nou

1. Jurisdicția specificată la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 11 pentru acțiunile privind emiterea unei garanții sau pentru procedurile altor părți terțe ~~nu se aplică Germaniei, Austriei și Ungariei~~ ⇒ statelor membre menționate în anexa VIII doar în măsura în care legislația națională o permite ⇐ . ~~Orice~~ persoană ~~domiciliată într-un alt stat membru~~ poate fi acționată în justiție înaintea instanțelor; ⇒ statelor respective în temeiul dispozițiilor cuprinse în anexa VIII privind citarea părților terțe, fără a aduce atingere articolelor 22 și 23. ⇐

~~(a) din Germania, în conformitate cu articolele 68 și 72 – 74 din Codul de procedură civilă (Zivilprozessordnung) privind citarea părților terțe;~~

~~(b) din Austria, în conformitate cu articolul 21 din Codul de Procedură Civilă (Zivilprozessordnung) privind citarea părților terțe;~~

~~(c) din Ungaria, în conformitate cu articolele 58 la 60 din Codul de procedură civilă (Polgári perrendtartás) privind citarea părților terțe.~~

↓ nou

Instanța care are competență judiciară în temeiul prezentului articol decide în privința admisibilității citării părților terțe.

↓ Actul de aderare din 2003,
articolul 20 și anexa II, p. 715
⇒ nou

~~2.~~ Hotărârile judecătorești pronunțate în alte state membre în temeiul articolului 6 alineatul (2) sau al articolului 11 sunt recunoscute și aplicate în ~~Germania, Austria și Ungaria~~ ⇒ statele membre menționate în anexa VIII ⇐ în conformitate cu capitolul III. Efectele hotărârilor judecătorești pronunțate în aceste state asupra părților terțe prin aplicarea prevederilor menționate la alineatul ~~1~~ sunt de asemenea recunoscute în celelalte state membre.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul ~~66~~77

1. Dispozițiile prezentului regulament se aplică numai acțiunilor judiciare intentate și actelor autentice întocmite după intrarea în vigoare a acestuia.

⊗ 2. Acțiunile judiciare intentate și actele autentice întocmite înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament sunt reglementate de capitolul III secțiunile 2 și 3. ⊗

~~2. Cu toate acestea, hotărârile pronunțate după data intrării în vigoare sunt totuși recunoscute și executate în conformitate cu dispozițiile capitolului III, dacă acțiunea introdusă în statul membru de origine a fost intentată înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament:~~

~~(a) în cazul în care acțiunea introdusă în statul membru de origine a fost intentată după intrarea în vigoare a Convenției de la Bruxelles sau a celei de la Lugano atât în statul membru de origine, cât și în statul solicitat;~~

~~(b) în toate celelalte situații, în cazul în care normele de competență aplicate sunt conforme cu cele prevăzute fie în capitolul II, fie într-o convenție încheiată între statul membru de origine și statul membru solicitat, convenție care era în vigoare la data la care a fost intentată acțiunea.~~

CAPITOLUL VII

RELAȚIILE CU ALTE INSTRUMENTE

Articolul ~~67~~78

Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării dispozițiilor care reglementează competența, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor în materii speciale, dispoziții cuprinse în actele ~~comunitare~~ ⊗ Uniunii ⊗ sau în legislațiile interne armonizate prin punerea în aplicare a acestor acte.

Articolul ~~68~~⁷⁹

1. Prezentul regulament înlocuiește, în relațiile între statele membre, Convenția de la Bruxelles, cu excepția cazului teritoriilor statelor membre care intră în domeniul de aplicare teritorială a acestei convenții și care sunt excluse de la aplicarea prezentului regulament în conformitate cu articolul ~~299~~ ☒ 355 ☒ din tratat.

↓ 44/2001

2. În măsura în care prezentul regulament înlocuiește dispozițiile Convenției de la Bruxelles în relațiile între statele membre, orice trimitere la această convenție se înțelege ca trimitere la prezentul regulament.

Articolul ~~69~~⁸⁰

↓ 44/2001 (adaptat)

⇒ nou

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor ~~66~~ ☒ ~~alinatul (2)~~ ⁸¹ și ~~82~~ ⁸² ~~articolului 70~~, prezentul regulament înlocuiește, în relațiile între statele membre, ~~următoarele convenții și următorul tratat încheiate între două sau mai multe dintre acestea:~~ ☒ care acoperă aceleași domenii ca și prezentul regulament. În special, convențiile menționate în anexa IX sunt înlocuite. ☒

- ~~Convenția între Belgia și Franța privind competența judiciară, valabilitatea și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Paris la 8 iulie 1899;~~
- ~~Convenția între Belgia și Țările de Jos privind competența teritorială, falimentul, precum și valabilitatea și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Bruxelles la 28 martie 1925;~~
- ~~Convenția între Franța și Italia privind executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 3 iunie 1930;~~

↓ rectificare, JO L 307,
24.11.2001, p. 28 (adaptat)

- ~~Convenția între Regatul Unit și Franța privind executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, însoțită de un protocol, semnată la Paris la 18 ianuarie 1934;~~
- ~~Convenția între Regatul Unit și Belgia privind executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, însoțită de un protocol, semnată la Bruxelles la 2 mai 1934;~~

↓ 44/2001 (adaptat)

- ~~Convenția între Germania și Italia privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 9 martie 1936;~~

- ~~Convenția între Belgia și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor și actelor autentice referitoare la obligațiile de întreținere, semnată la Viena la 25 octombrie 1957;~~
- ~~Convenția între Germania și Belgia privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Bonn la 30 iunie 1958;~~
- ~~Convenția între Țările de Jos și Italia privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 17 aprilie 1959;~~
- ~~Convenția între Germania și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor judecătorești, tranzațiilor judiciare și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 6 iunie 1959;~~
- ~~Convenția între Belgia și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 16 iunie 1959;~~

↓ rectificare, JO L 307,
24.11.2001, p. 28 (adaptat)

- ~~Convenția între Regatul Unit și Republica Federală Germania privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Bonn la 14 iulie 1960;~~
- ~~Convenția între Regatul Unit și Austria privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 14 iulie 1961, precum și protocolul de modificare a acesteia semnat la Londra la 6 martie 1970;~~

↓ 44/2001 (adaptat)

- ~~Convenția între Grecia și Germania privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor, tranzațiilor judiciare și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Atena la 4 noiembrie 1961;~~
- ~~Convenția între Belgia și Italia privind recunoașterea și executarea hotărârilor și altor titluri executorii în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 6 aprilie 1962;~~
- ~~Convenția între Țările de Jos și Germania privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor și altor titluri executorii în materie civilă și comercială, semnată la Haga la 30 august 1962;~~
- ~~Convenția între Țările de Jos și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Haga la 6 februarie 1963;~~

↓ rectificare, JO L 307,
24.11.2001, p. 28 (adaptat)

- ~~Convenția între Regatul Unit și Republica Italiană privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 7 februarie 1964, însoțită de un protocol semnat la Roma la 14 iulie 1970;~~

↓ 44/2001 (adaptat)

- ~~Convenția între Franța și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 15 iulie 1966;~~

↓ rectificare, JO L 307,
24.11.2001, p. 28 (adaptat)

- ~~Convenția între Regatul Unit și Țările de Jos privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă, semnată la Haga la 17 noiembrie 1967;~~

↓ 44/2001 (adaptat)

- ~~Convenția între Spania și Franța privind recunoașterea și executarea hotărârilor și a sentințelor arbitrale în materie civilă și comercială, semnată la Paris la 28 mai 1969;~~
- ~~Convenția între Luxemburg și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Luxemburg la 29 iulie 1971;~~
- ~~Convenția între Italia și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, a tranzacțiilor judiciare și actelor notariale, semnată la Roma la 16 noiembrie 1971;~~
- ~~Convenția între Spania și Italia privind asistența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Madrid la 22 mai 1973;~~
- ~~Convenția între Finlanda, Islanda, Norvegia, Suedia și Danemarea privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă, semnată la Copenhaga la 11 octombrie 1977;~~
- ~~Convenția între Austria și Suedia privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă, semnată la Stockholm la 16 septembrie 1982;~~
- ~~Convenția între Spania și Republica Federală Germania privind recunoașterea și executarea hotărârilor, tranzacțiilor judiciare și actelor autentice executorii în materie civilă și comercială, semnată la 14 noiembrie 1983;~~
- ~~Convenția între Austria și Spania privind recunoașterea și executarea hotărârilor, tranzacțiilor judiciare și actelor autentice executorii în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 17 februarie 1984;~~

- ~~Convenția între Finlanda și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă, semnată la Viena la 17 noiembrie 1986 și~~
- ~~Tratatul între Belgia, Țările de Jos și Luxemburg privind competența, falimentul, valabilitatea și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Bruxelles la 24 noiembrie 1961, în măsura în care este în vigoare;~~

↓ Actul de aderare din 2003,
articolul 20 și anexa II, p. 715
(adaptat)

- ~~Convenția dintre Republica Cehoslovacă și Portugalia privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești, semnată la Lisabona la 23 noiembrie 1927, încă în vigoare între Republica Cehă și Portugalia;~~
- ~~Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind cooperarea juridică, semnată la Viena, la 16 decembrie 1954;~~
- ~~Convenția dintre Republica Populară Polonă și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în materie de drept civil, dreptul familiei și drept penal, semnată la Budapesta, la 6 martie 1959;~~
- ~~Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Regatul Greciei privind recunoașterea reciprocă și aplicarea hotărârilor judecătorești, semnată la Atena, la 18 iunie 1959;~~
- ~~Convenția dintre Republica Populară Polonă și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Varșovia, la 6 februarie 1960, actualmente în vigoare între Polonia și Slovenia;~~
- ~~Acordul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind recunoașterea reciprocă și aplicarea deciziilor și sentințelor arbitrale în materie de drept comercial, semnat la Belgrad, la 18 martie 1960;~~
- ~~Acordul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind recunoașterea reciprocă și aplicarea hotărârilor de acordare de pensii alimentare, semnat la Viena, la 10 octombrie 1961;~~
- ~~Convenția dintre Polonia și Austria privind relațiile reciproce în materie de drept civil și documente juridice, semnată la Viena, la 11 decembrie 1963;~~
- ~~Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia privind reglementarea relațiilor juridice în materie de drept civil, dreptul familiei și drept penal, semnat la Belgrad, la 20 ianuarie 1964, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Slovenia;~~
- ~~Convenția dintre Polonia și Franța privind legislația aplicabilă, jurisdicția și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept al persoanei și drept al familiei, adoptată la Varșovia, la 5 aprilie 1967;~~

- ~~Convenția dintre guvernele Iugoslaviei și Franței privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil și comercial, semnată la Paris, la 18 mai 1971;~~
- ~~Convenția dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și Regatul Belgiei privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în acordarea de pensii alimentare, semnată la Belgrad, la 12 decembrie 1973;~~
- ~~Convenția dintre Ungaria și Grecia privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Budapesta, la 8 octombrie 1979;~~
- ~~Convenția dintre Polonia și Grecia privind acordarea de asistență juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Atena, la 24 octombrie 1979;~~
- ~~Convenția dintre Ungaria și Franța privind asistența juridică în materie de drept civil și dreptul familiei, privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești și privind asistența juridică în materie de drept penal și extrădarea, semnată la Budapesta, la 31 iulie 1980;~~
- ~~Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Elenă privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Atena, la 22 octombrie 1980, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Grecia;~~
- ~~Convenția dintre Republica Cipru și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Nicosia, la 30 noiembrie 1981;~~
- ~~Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Cipru privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Nicosia, la 23 aprilie 1982, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Cipru;~~
- ~~Acordul dintre Republica Cipru și Republica Grecia privind cooperarea juridică în materie de drept civil, dreptul familiei, drept comercial și penal, semnat la Nicosia, la 5 martie 1984;~~
- ~~Tratatul dintre guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace și guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică și recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, dreptul familiei și drept comercial, semnat la Paris, la 10 mai 1984, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Franța;~~
- ~~Acordul dintre Republica Cipru și Republica Socialistă Federală Iugoslavia privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Nicosia, la 19 septembrie 1984, actualmente în vigoare între Cipru și Slovenia;~~
- ~~Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Italiană privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Praga, la 6 decembrie 1985, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Italia;~~
- ~~Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Regatul Spaniei privind asistența juridică, recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, semnat la Madrid, la 4 mai 1987, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Spania;~~

- ~~Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Polonă privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal, semnat la Varșovia, la 21 decembrie 1987, înă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Polonia;~~
- ~~Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Ungară privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materie de drept civil, dreptul familiei și drept penal, semnat la Bratislava, la 28 martie 1989, înă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Ungaria;~~
- ~~Convenția dintre Polonia și Italia privind asistența juridică și recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, semnată la Varșovia, la 28 aprilie 1989;~~
- ~~Tratatul dintre Republica Cehă și Republica Slovacă privind asistența juridică furnizată de organele judecătorești și privind reglementarea anumitor relații juridice în materie de drept civil și penal, semnat la Praga, la 29 octombrie 1992;~~
- ~~Acordul dintre Republica Letonia, Republica Estonia și Republica Lituania privind asistența juridică și relațiile juridice, semnat la Tallinn, la 11 noiembrie 1992;~~
- ~~Acordul dintre Republica Polonia și Republica Lituania privind asistența juridică și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal, semnat la Varșovia, la 26 ianuarie 1993;~~
- ~~Acordul dintre Republica Letonia și Republica Polonia privind asistența juridică și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal, semnat la Riga, la 23 februarie 1994;~~
- ~~Acordul dintre Republica Cipru și Republica Polonia privind cooperarea juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Nicosia, la 14 noiembrie 1996;~~
- ~~Acordul dintre Estonia și Polonia privind acordarea de asistență juridică și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul muncii și drept penal, semnat la Talin, la 27 noiembrie 1998;~~

↓ 1791/2006 articolul 1
alineatul (1) și anexă punctul 11
litera (A) (adaptat)

- ~~Convenția între Bulgaria și Belgia privind anumite aspecte judiciare, semnată la Sofia la 2 iulie 1930;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică reciprocă, semnat la Sofia la 23 martie 1956, înă în vigoare între Bulgaria și Slovenia;~~
- ~~Tratatul între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la București la 7 octombrie 1958;~~

- ~~Tratatul între Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Praga la 25 octombrie 1958, încă în vigoare între România și Slovacia;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Română privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Sofia la 3 decembrie 1958;~~
- ~~Tratatul între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, semnat la Belgrad la 18 octombrie 1960, și protocolul acestuia, încă în vigoare între România și Slovenia;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Polonă privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Varșovia la 4 decembrie 1961;~~
- ~~Convenția între Republica Socialistă România și Republica Austria cu privire la asistența juridică în materia dreptului civil și de familie și la valabilitatea și transmiterea actelor și Protocolul anexă la convenție, semnate la Viena la 17 noiembrie 1965;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Sofia la 16 mai 1966;~~
- ~~Convenția dintre Republica Socialistă România și Regatul Greciei de asistență juridică în materie civilă și penală și protocolul la aceasta, semnate la București la 19 octombrie 1972;~~
- ~~Convenția între Republica Socialistă România și Republica Italiană privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnată la București la 11 noiembrie 1972;~~
- ~~Convenția între Republica Socialistă România și Republica Franceză privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnată la Paris la 5 noiembrie 1974;~~
- ~~Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnată la București la 30 octombrie 1975;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Elenă privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Atena la 10 aprilie 1976;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Socialistă Cehoslovacă privind asistența juridică și stabilirea de relații în materie civilă, de familie și penală, semnat la Sofia la 25 noiembrie 1976;~~
- ~~Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnată la Londra la 15 iunie 1978;~~

- ~~Protocolul adițional la Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnat la București la 30 octombrie 1979;~~
- ~~Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materia obligațiilor de întreținere, semnată la București la 30 octombrie 1979;~~
- ~~Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei cu privire la recunoașterea hotărârilor judecătorești referitoare la divorț, semnată la București la 6 noiembrie 1980;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Cipru privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Nicosia la 29 aprilie 1983;~~
- ~~Acordul între Guvernul Republicii Populare Bulgaria și Guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică reciprocă în materie civilă, semnat la Sofia la 18 ianuarie 1989;~~
- ~~Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Italiană privind asistența juridică și executarea hotărârilor în materie civilă, semnat la Roma la 18 mai 1990;~~
- ~~Acordul între Republica Bulgaria și Spania privind asistența juridică în materie civilă, semnat la Sofia la 23 mai 1993;~~
- ~~Tratatul între România și Republica Cehă privind asistența judiciară în materie civilă, semnat la București la 11 iulie 1994;~~
- ~~Convenția între România și Spania privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la București la 17 noiembrie 1997;~~
- ~~Convenția între România și Spania – complementară la Convenția de la Haga privind procedura civilă (Haga, 1 martie 1954), semnată la București la 17 noiembrie 1997;~~
- ~~Tratatul între România și Republica Polonă privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 15 mai 1999.~~

↓ 44/2001 (adaptat)

Articolul ~~70~~81

1. ~~Tratatul și c~~eConvențiile menționate la articolul ~~69~~80 continuă să producă efecte în domeniile în care prezentul regulament nu se aplică.
2. Acestea continuă să producă efecte în cazul hotărârilor pronunțate și al actelor autentice întocmite înainte de ~~intrarea în vigoare a prezentului regulament~~ ☒ 1 martie 2002 ☒.

Articolul ~~74~~82

1. Prezentul regulament nu aduce atingere convențiilor la care statele membre sunt parte și care reglementează competența, recunoașterea sau executarea hotărârilor în anumite chestiuni speciale.

2. Pentru o interpretare unitară, alineatul (1) se aplică în modul următor:

- (a) prezentul regulament nu împiedică o instanță dintr-un stat membru care este parte la o convenție privind o materie specială să-și întemeieze competența pe convenția în cauză, chiar și atunci când pârâtul are domiciliul într-un alt stat membru care nu este parte la convenția respectivă. Instanța sesizată aplică, în orice caz, articolul ~~26~~ 28 din prezentul regulament;
- (b) hotărârile pronunțate într-un stat membru de către o instanță care își întemeiază competența pe o convenție referitoare la o anumită materie sunt recunoscute și executate în celelalte state membre în conformitate cu prezentul regulament.

În cazul în care o convenție referitoare la o anumită materie, la care sunt părți atât statul membru de origine, cât și statul membru solicitat, stipulează condiții de recunoaștere sau executare a hotărârilor, se aplică aceste condiții. În orice caz, pot fi aplicate dispozițiile din prezentul regulament privind procedura de recunoaștere și executare a hotărârilor.

Articolul ~~72~~83

Prezentul regulament nu aduce atingere acordurilor prin care statele membre s-au angajat, înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, în conformitate cu articolul 59 din Convenția de la Bruxelles, să nu recunoască o hotărâre pronunțată, în special în alt stat contractant parte la convenția respectivă, împotriva pârâtului care are domiciliul sau reședința obișnuită într-o țară terță dacă, în cazurile prevăzute la articolul 4 din convenție, hotărârea nu s-a putut întemeia decât pe competența menționată la articolul 3 al doilea paragraf din convenția respectivă.

Articolul 84

Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Convenției privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la 30 octombrie 2007 la Lugano.

↓ 44/2001

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

↓ nou

Articolul 85

Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului lucrătorilor și angajatorilor, sau al organizațiilor respective ale acestora, de a se angaja în acțiuni colective pentru a-și apăra interesele, în special dreptul sau libertatea de a face grevă sau de a întreprinde alte acțiuni, în conformitate cu legislația Uniunii și cu practicile și legislația națională.

↓ 44/2001 (adaptat)

~~Articolul 73~~

~~În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de adaptare a prezentului regulament.~~

↓ nou

Articolul 86

Statele membre furnizează, în cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială instituită în conformitate cu Decizia 2001/470/CE²⁸, astfel cum a fost modificată de Decizia 568/2009 în vederea punerii acesteia la dispoziția publicului, o descriere a normelor și a procedurilor interne de executare, inclusiv autoritățile competente de executare, informații privind orice limitări aduse executării, în special normele de protecție a debitorului și termenele de decădere sau prescripție.

Statele membre actualizează în permanență aceste informații.

Articolul 87

Până la _____ [1 an înainte de intrarea în vigoare a regulamentului], statele membre informează Comisia cu privire la:

²⁸ JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

(a) instanțele competente să judece revizuirea din statul membru de origine în temeiul articolului 45 alineatul (3);

(b) mijloacele de comunicare acceptate în statul membru de origine pentru primirea cererilor de revizuire în temeiul articolului 45;

(c) instanțele competente din statul membru de executare cărora le pot fi adresate cererile de revizuire în conformitate cu articolul 45 alineatul (3);

(d) instanțele cărora trebuie să le fie adresate cererile de încuviințare a executării în temeiul articolului 51 alineatul (1);

(e) instanțele înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva hotărârii privind cererea de încuviințare a executării în temeiul articolului 56 alineatul (2);

(f) instanțele înaintea cărora trebuie introdusă o cale de atac ulterioară în temeiul articolului 57;

(g) limbile acceptate pentru traducerea formularelor menționate la articolul 69.

Comisia pune informațiile la dispoziția publicului prin orice mijloc corespunzător, în special prin intermediul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială instituită prin Decizia 2001/470.

↓ 44/2001 (adaptat)

Articolul ~~74~~88

1. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele prin care modifică listele ce figurează în anexele ~~I—IV~~ ~~III~~ III, IV și IX, precum orice retragere sau modificare de natură tehnică a dispozițiilor enumerate în anexa VIII ~~IX~~. Comisia adaptează anexele în consecință.

↓ 1103/2008 articolul 1 și anexă
punctul 1

~~2. Actualizarea formularelor, ale căror specimene sunt prevăzute în anexele V și VI, sau adaptările de natură tehnică aduse acestora se adoptă de către Comisie. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 75 alineatul (2).~~

↓ nou

2. Comisia poate adopta, prin acte delegate în conformitate cu articolele 90-92, modificări ale anexelor I, II, V, VI și VII.

Articolul 89

1. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 88 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată.

2. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
3. Competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei este supusă condițiilor prevăzute la articolele 90 și 91.

Articolul 90

1. Delegarea competențelor menționată la articolul 88 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu.
2. Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și motivele revocării.
3. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare. Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 91

1. Parlamentul European și Consiliul pot prezenta obiecții cu privire la actul delegat într-un termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.
2. În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au prezentat obiecții față de actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu ridica obiecții.

3. În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecții cu privire la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecții față de un act delegat prezintă motivele care au stat la baza acestora.

↓ 1103/2008 articolul 1 și anexă
punctul 2

~~*Articolul 75*~~

- ~~1. Comisia este asistată de un comitet.~~

~~2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1) (4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.~~

↓ nou

Articolul 92

1. Prezentul regulament abrogă Regulamentul (CE) nr. 44/2001. Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa X.

2. Cu excepția hotărârilor menționate la articolul 37 alineatul (3), prezentul regulament înlocuiește Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate.

↓ 44/2001 (adaptat)

Articolul ~~76~~93

Prezentul regulament intră în vigoare la ~~1 martie 2002~~ ☒ în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ☒ .

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în ☒ toate ☒ statele membre în conformitate cu ~~Tratatul de instituire a Comunității Europene~~.

Acesta se aplică de la [24 de luni de la intrarea în vigoare], cu excepția articolului 87, care se aplică de la [12 de luni de la intrarea în vigoare].

Adoptat la [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

↓ nou

ANEXA I

CERTIFICAT PRIVIND O HOTĂRÂRE ÎN MATERIE CIVILĂ SAU COMERCIALĂ PENTRU CARE NU ESTE NECESARĂ NICIO HOTĂRÂRE DE ÎNCUVIINȚARE A EXECUTĂRII

Articolul 42 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (b) din Regulamentul ___ al
Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și
executarea hotărârilor în materie civilă și comercială)

1. INSTANȚA DE ORIGINE

1.1. Denumire:

1.2 Adresă:

1.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

1.2.2. Localitate și cod poștal

1.2.3. Stat membru

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. RECLAMANT(RECLAMANȚI)²⁹

2.1. Nume și prenume/denumirea societății sau a organizației:

2.2. Adresă:

2.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

2.2.2. Localitate și cod poștal

2.2.3. Țară:

3. PÂRÂT(PÂRÂȚI)³⁰

3.1. Nume și prenume/denumirea societății sau a organizației:

3.2. Adresă:

3.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

3.2.2. Localitate și cod poștal

3.2.3. Țară:

4. HOTĂRÂRE

4.1. Data și numărul de referință al hotărârii

4.2. Forța executorie a hotărârii

Hotărârea este executorie în statul membru de origine

☐ Da

☐ Da, dar numai împotriva următorilor pârâți (specificați):

4.3. Natura hotărârii

☐ Hotărâre privind o creanță pecuniară (treceți la punctul 4.4.1)

☐ Hotărâre declarativă (treceți la punctul 4.4.2)

☐ Măsură provizorie și de conservare (treceți la punctul 4.4.3)

☐ Altele (treceți la punctul 4.4.4)

²⁹ Dacă hotărârea implică mai mult de un reclamant sau un pârât, atașați o pagină suplimentară.
³⁰ Dacă hotărârea implică mai mult de un reclamant sau un pârât, atașați o pagină suplimentară.

4.4. Dispozițiile hotărârii și dobândă

4.4.1. Hotărâre privind o creanță pecuniară

4.4.1.1. Instanța a dispus ca ... (nume și prenume/denumirea societății sau a organizației) să plătească... (nume și prenume/denumirea societății sau a organizației)

4.4.1.2. Monedă

☐ Euro (EUR) ☐ Leva bulgărească (BGN) ☐ Coroana cehă (CZK) ☐ Forint maghiar (HUF) ☐ Litas lituanian (LTL) ☐ Lats leton (LVL) ☐ Zlot polonez (PLN) ☐ Liră sterlină (GBP) ☐ Leu românesc nou (RON) ☐ Coroană suedeză (SEK) ☐ Altele (specificați codul ISO):

4.4.1.3. Principal:

- ☐ Sumă plătibilă într-o singură tranșă:
- ☐ Sumă care nu va fi plătită într-o singură tranșă (specificați):

4.4.1.4. Dobândă, dacă este cazul

☐ Dobânda dispusă prin hotărâre:

- Sumă: _____ sau
- rată... %. Dobânda curge de la ... (zz/ll/aaaa) până la ... (zz/ll/aaaa).

☐ Dobânda curge de la data pronunțării hotărârii:

- rată... %.

4.4.2. Hotărâre declarativă

Scurtă descriere a faptelor și a hotărârii pronunțate în instanță³¹

4.4.3. Măsură provizorie și de conservare

4.4.3.1. Scurtă descriere a măsurii dispuse

4.4.3.2. Măsura a fost dispusă de o instanță care are competență judiciară asupra fondului litigiului

☐ da, în baza articolului __ din Regulamentul __ al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000

4.4.3.3. Măsura de conservare a fost dispusă fără ca pârâtul să fi fost citat în instanță?

☐ Nu

³¹ Adăugați o pagină suplimentară dacă este cazul.

☐ Da, pârâtul având dreptul de a contesta măsura în temeiul dreptului național

4.4.4. *Alt tip de hotărâre*

Scurtă descriere a faptelor și a hotărârii pronunțate în instanță³²

4.5. Cheltuieli

4.5.1.1. Monedă

☐ Euro (EUR) ☐ Leva bulgărească (BGN) ☐ Coroana cehă (CZK) ☐ Forint maghiar (HUF) ☐ Litas lituanian (LTL) ☐ Lats leton (LVL) ☐ Zlot polonez (PLN) ☐ Liră sterlină (GBP) ☐ Leu românesc nou (RON) ☐ Coroană suedeză (SEK) ☐ Altele (specificați codul ISO):

4.5.1.2. Pârâtul trebuie să achite cheltuielile de judecată, integral sau parțial?

☐ Da. Specificați tipul cheltuielilor și precizați suma (solicitată sau cheltuită până în prezent)

☐ Taxe judiciare: ...

☐ Onorarii ale avocaților:

☐ Cheltuieli de notificare sau comunicare a actelor: ...

☐ Altele: ...

☐ Nu

Dacă ați atașat pagini suplimentare, precizați numărul de pagini: ...

Eliberat la: ...

Semnătura și/sau parafa instanței de origine:

³² Adăugați o pagină suplimentară dacă este cazul.

ANEXA II

CERERE DE REVIZUIRE

Articolul 45 alineatul (2) din Regulamentul ___ al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială)

1. SOLICITANT

1.1. Nume și prenume/denumirea societății sau a organizației:

1.2. Adresă:

1.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

1.2.2. Localitate și cod poștal

1.2.3. Țară:

2. INSTANȚA DE ORIGINE

2.1. Denumire:

2.2. Adresă:

2.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

2.2.2. Localitate și cod poștal

2.2.3. Stat membru

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2.3. Telefon/Fax/E-mail:

3. HOTĂRÂRE

3.1. Data și numărul de referință al hotărârii:

4. RECLAMANTUL(RECLAMANȚII) ÎN PROCEDURILE ÎN FAȚA INSTANȚEI DE ORIGINE³³

4.1. Nume și prenume/denumirea societății sau a organizației:

4.2. Adresă:

4.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

4.2.2. Localitate și cod poștal:

4.2.3. Țară:

5. PÂRÂTUL(PÂRÂȚII) ÎN PROCEDURILE ÎN FAȚA INSTANȚEI DE ORIGINE, ALTUL (ALȚII) DECÂT SOLICITANTUL³⁴

5.1. Nume și prenume/denumirea societății sau a organizației:

5.2. Adresă:

5.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

5.2.2. Localitate și cod poștal:

5.2.3. Țară:

6. CERERE DE REIVIZURE A HOTĂRÂRII

6.1. Solicit prin prezenta revizuirea hotărârii deoarece a fost pronunțată în lipsa mea și (bifați căsuța corespunzătoare)

☐ Actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent nu mi-a fost comunicat sau notificat sau

☐ Unul din actele menționate anterior mi-a fost comunicat sau notificat, însă nu în timp util pentru a îmi permite să îmi pregătesc apărarea (specificați) sau

☐ Nu am putut introduce o acțiune în contestare din motive de forță majoră sau din cauza unor circumstanțe extraordinare care mă exonerează de orice vină (specificați):

³³ Dacă hotărârea implică mai mult de un reclamant sau un pârât, atașați o pagină suplimentară.

³⁴ Dacă hotărârea implică mai mult de un reclamant sau un pârât, atașați o pagină suplimentară.

6.2. Nu mi s-a oferit posibilitatea de a ataca hotărârea

☐ Da

Eliberată la: ...

Data (zi/l/aa):

Numele solicitantului sau al reprezentantului autorizat al acestuia

Semnătura:

ANEXA III

Instanțele judecătorești înaintea cărora pot fi introduse ~~căile de atac~~ cererile prevăzute la articolul ~~43 alineatul (2)~~ 46 sunt următoarele:

- în Belgia:
 - ~~(a) în cazul căii de atac introduse de pârât, „tribunal de première instance” sau „rechtbank van eerste aanleg” sau „erstinstanzliche Gericht”;~~
 - ~~(b) în cazul căii de atac introduse de reclamant: „Cour d’appel” sau „hof van beroep”;~~
- în Bulgaria: „Апелативен съд — София”;
- în Republica Cehă: curtea de apel prin intermediul instanței teritoriale;
- în Germania: „Oberlandesgericht”;
- în Estonia: „ringkonnakohus”;
- în Grecia: „Εφετείο”;
- în Spania: ~~„Juzgado de Primera Instancia”, care a pronunțat hotărârea contestată;~~ „Audiencia Provincial” ~~se pronunță asupra căii de atac;~~
- în Franța:
 - ~~(a) „cour d’appel” în cazul hotărârilor prin care este admisă cererea;~~
 - ~~(b) președintele unui „tribunal de grande instance”, pentru hotărârile de respingere a cererii;~~
- în Irlanda: „High Court”;
- ~~– în Islanda: „heradsdomur”;~~
- în Italia: „corte d’appello”;
- în Cipru: „Επαρχιακό Δικαστήριο” ~~sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „Οικογενειακό Δικαστήριο”;~~
- în Letonia: „Apgabaltiesa” prin intermediul „rajona (pilsētas) tiesa”;
- în Lituania: „Lietuvos apeliacinis teismas”;
- în Luxemburg: „Cour supérieure de Justice”, numai în privința căilor de atac în materie civilă;

- în Ungaria: instanța locală situată în jurisdicția instanței superioare (la Budapesta, instanța centrală teritorială din Buda); asupra căii de atac se pronunță instanța teritorială (la Budapesta, instanța supremă);
- în Malta: „Qorti ta’ l-Appell” în conformitate cu procedura stabilită pentru căile de atac în „Kodiċi ta’ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili” – Kap.12 sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, prin „ċitazzjoni” în fața „Prim’ Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Magistrati ta’ Għawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha”;
- în Țările de Jos: „rechtbank”;
- în Austria: „Landesgericht” prin intermediul „Bezirksgericht”;
- în Polonia: „sąd apelacyjny” prin intermediul „sąd okręgowy”;
- în Portugalia: „Tribunal da Relação” este instanța competentă. Căile de atac se introduc, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale în vigoare, prin intermediul unei cereri înaintate instanței care a pronunțat hotărârea contestată;
- în România: „Curte de Apel”;
- în Slovenia: „okrožno sodišče”;
- în Slovacia, curtea de apel prin intermediul curții teritoriale a cărei hotărâre este atacată;
- în Finlanda: „hovioikeus/hovrätt”;
- în Suedia: „Svea hovrätt”;
- în Regatul Unit:
 - (a) în Anglia și Țara Galilor, „High Court of Justice” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrates’ Court”;
 - (b) în Scoția, „Court of Session” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Sheriff Court”;
 - (c) în Irlanda de Nord, „High Court of Justice” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrates’ Court”;
 - (d) în Gibraltar, „Supreme Court of Gibraltar” sau, în cazul unei hotărâri privind o obligație de întreținere, „Magistrates’ Court”.

ANEXA IV

Căile de atac care pot fi introduse în conformitate cu articolul ~~44~~ 46 alineatul (6) sunt următoarele:

- în Belgia, Grecia, Spania, Franța, Italia, Luxemburg și Țările de Jos, recurs în anulare;
- în Bulgaria, „обжалване пред Върховния касационен съд”;
- în Republica Cehă, un „dovolání” și un „žaloba pro zmatečnost”;
- în Germania, un „Rechtsbeschwerde”;
- în Estonia, un „kassatsioonkaebus”;
- în Irlanda, recurs pe motive de drept la „Supreme Court”;
- ~~– în Islanda, recurs la „Hæstiréttur”;~~
- în Cipru, un recurs la Curtea Supremă;
- în Letonia, un recurs la „Augstākās tiesas Senāts” prin intermediul „Apgabaltiesa”;
- în Lituania, recurs la „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”;
- în Ungaria, „felülvizsgálati kérelem”;
- ~~– în Malta, niciun recurs nu este posibil în fața unui alt tribunal; în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „Qorti ta’ l Appell” în conformitate cu procedura stabilită pentru recursul în „kodiċi ta’ Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12”;~~
- în Austria, „Revisionsrekurs”;
- în Polonia, „skarga kasacyjna”;
- în Portugalia, recurs pe motive de drept;
- în România, o „contestație în anulare” sau o „revizuire”;
- în Slovenia, recurs la „Vrhovno sodišče Republike Slovenije”;
- în Slovacia, „dovolanie”;
- în Finlanda, recurs la „korkein oikeus/högsta domstolen”;
- în Suedia, recurs la „Högsta domstolen”;
- în Regatul Unit, un singur recurs pe motive de drept.

ANEXA V

CERTIFICAT PRIVIND UN ÎNSCRIS AUTENTIC SAU O TRANZACȚIE JUDICIARĂ ÎN MATERIE CIVILĂ SAU COMERCIALĂ PENTRU CARE NU ESTE NECESARĂ NICIO HOTĂRÂRE DE ÎNCUVIINȚARE A EXECUTĂRII

Articolele 70 și 71 din Regulamentul ___ al Parlamentului European și al Consiliului
privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă
și comercială

1. INSTANȚA SAU AUTORITATEA COMPETENTĂ CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL

1.1. Denumire:

1.2. Adresă:

1.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

1.2.2. Localitate și cod poștal:

1.2.3. Stat membru

AT □ BE □ BU □ CY □ CZ □ DE □ EE □ EL □ ES □ FI □ FR □ HU □ IE □ IT □ LT □ LU □
LV □ MT □ NL □ PL □ PT □ RO □ SE □ SI □ SK □ UK □

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. ÎNSCRIS AUTENTIC/TRANZACȚIE JUDICIARĂ

2.1. Dată și număr de referință:

2.2. Părțile la înscrisul autentic/tranzacția judiciară³⁵:

2.2.1. Numele creditorului(creditorilor) (nume, prenume/denumirea societății sau a organizației):

2.2.2. Numele debitorului(debitorilor) (nume, prenume/denumirea societății sau a organizației):

2.2.3. Numele altei(altor) părți, dacă este cazul (nume, prenume/denumirea societății sau a organizației):

2.3. Textul obligației executorii conținută în înscris/tranzacția judiciară³⁶:

Certific prin prezenta că înscrisul autentic/tranzacția judiciară este executoriu(executorie) în statul membru de origine asupra părților menționate la punctul 2.2.2.

Dacă ați atașat pagini suplimentare, precizați numărul de pagini: ...

Eliberat la: ...

Semnătura și/sau parafa instanței de origine:

³⁵ Tăiați mențiunile inutile.

³⁶ Adăugați pagini suplimentare, dacă este cazul.

ANEXA VI

CERTIFICAT PRIVIND O HOTĂRÂRE ÎN MATERIE CIVILĂ SAU COMERCIALĂ PENTRU CARE ESTE NECESARĂ O HOTĂRÂRE DE ÎNCUVIINȚARE A EXECUTĂRII

**Articolul 52 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul ___ al Parlamentului European și al
Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în
materie civilă și comercială)**

1. INSTANȚA DE ORIGINE

1.1. Denumire:

1.2 Adresă:

1.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

1.2.2. Localitate și cod poștal:

1.2.3. Stat membru

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. RECLAMANT(RECLAMANȚI)³⁷

2.1. Nume și prenume/denumirea societății sau a organizației:

2.2. Adresă:

2.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

2.2.2. Localitate și cod poștal:

2.2.3. Țară:

3. PÂRÂT(PÂRÂȚI)³⁸

3.1. Nume și prenume/denumirea societății sau a organizației:

3.2. Adresă:

3.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

3.2.2. Localitate și cod poștal:

3.2.3. Țară:

4. HOTĂRÂRE

4.1. Data și numărul de referință al hotărârii

4.2. Forța executorie a hotărârii

Hotărârea are forță executorie în statul membru de origine

☐ Da

☐ Da, dar numai împotriva următorilor pârâți (specificați):

4.3. Natura hotărârii

☐ Hotărâre privind o creanță pecuniară (treceți la punctul 4.4.1)

☐ Hotărâre declarativă (treceți la punctul 4.4.2)

☐ Măsură provizorie și de conservare (treceți la punctul 4.4.3)

☐ Altele (treceți la punctul 4.4.4)

³⁷ Dacă hotărârea implică mai mult de un reclamant sau un pârât, atașați o pagină suplimentară.

³⁸ Dacă hotărârea implică mai mult de un reclamant sau un pârât, atașați o pagină suplimentară.

4.4. Dispozițiile hotărârii și dobânda

4.4.1. Hotărâre privind o creanță pecuniară

4.4.1.1. Instanța a dispus ca ... (nume și prenume/denumirea societății sau a organizației) să plătească... (nume și prenume/denumirea societății sau a organizației)

4.4.1.2. Monedă

☐ Euro (EUR) ☐ Leva bulgărească (BGN) ☐ Coroana cehă (CZK) ☐ Forint maghiar (HUF) ☐ Litas lituanian (LTL) ☐ Lats leton (LVL) ☐ Zlot polonez (PLN) ☐ Liră sterlină (GBP) ☐ Leu românesc nou (RON) ☐ Coroană suedeză (SEK) ☐ Altele (specificați codul ISO):

4.4.1.3. Principal:

- ☐ Sumă de plătit într-o tranșă:
- ☐ Sumă care nu va fi plătită într-o singură tranșă (specificați):

4.4.1.4. Dobândă, dacă este cazul

☐ Dobânda stabilită prin hotărâre:

- Sumă: _____ sau
- rată... %. Dobânda curge de la ... (zz/ll/aaaa) până la ... (zz/ll/aaaa).

☐ Dobânda curge de la data pronunțării hotărârii:

- rată... %.

4.4.2. Hotărâre declarativă

Scurtă descriere a faptelor și a hotărârii pronunțate în instanță³⁹

4.4.3. Măsură provizorie și de conservare

4.4.3.1. Scurtă descriere a măsurii dispuse

4.4.3.2. Măsura a fost stabilită de o instanță care are competență judiciară asupra fondului litigiului

☐ da, în baza articolului __ din Regulamentul __ al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000

4.4.3.3. Măsura de conservare a fost dispusă fără ca pârâtul să fi fost citat în instanță?

☐ Nu

³⁹ Adăugați o pagină suplimentară dacă este cazul.

☐ Da, pârâtul având dreptul de a contesta măsura în temeiul dreptului național

4.4.4. *Alt tip de hotărâre*

Scurtă descriere a faptelor și a hotărârii pronunțate în instanță⁴⁰

4.5. Cheltuieli

4.5.1.1. Monedă

☐ Euro (EUR) ☐ Leva bulgărească (BGN) ☐ Coroana cehă (CZK) ☐ Forint maghiar (HUF) ☐ Litas lituanian (LTL) ☐ Lats leton (LVL) ☐ Zlot polonez (PLN) ☐ Liră sterlină (GBP) ☐ Leu românesc nou (RON) ☐ Coroană suedeză (SEK) ☐ Altele (specificați codul ISO):

4.5.1.2. Pârâtul trebuie să achite cheltuielile de judecată, integral sau parțial?

☐ Da. Specificați tipul cheltuielilor și precizați suma (solicitată sau cheltuită până în prezent)

☐ Taxe judiciare: ...

☐ Onorarii ale avocaților:

☐ Cheltuieli de notificare sau comunicare a actelor: ...

☐ Altele: ...

☐ Nu

Dacă ați atașat pagini suplimentare, precizați numărul de pagini: ...

Eliberat la: ...

Semnătura și/sau parafa instanței de origine:

⁴⁰ Adăugați o pagină suplimentară dacă este cazul.

ANEXA VII

CERTIFICAT PRIVIND UN ÎNSCRIS AUTENTIC SAU O TRANZACȚIE JUDICIARĂ ÎN MATERIE CIVILĂ SAU COMERCIALĂ PENTRU CARE ESTE NECESARĂ HOTĂRÂREA DE ÎNCUVIINȚARE A EXECUTĂRII

Articolele 70 și 71 din Regulamentul ___ al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

1. INSTANȚA SAU AUTORITATEA COMPETENTĂ CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL

1.1. Denumire:

1.2. Adresă:

1.2.1. Stradă și număr/căsuță poștală:

1.2.2. Localitate și cod poștal:

1.2.3. Stat membru

AT ☐ BE ☐ BU ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. ÎNSCRIS AUTENTIC/TRANZACȚIE JUDICIARĂ

2.1. Dată și număr de referință:

2.2. Părțile la înscrisul autentic/tranzacția judiciară⁴¹:

2.2.1. Numele creditorului (creditorilor) (nume, prenume/denumirea societății sau a organizației):

2.2.2. Numele debitorului (debitorilor) (nume, prenume/denumirea societății sau a organizației):

2.2.3. Numele altei (altor) părți, dacă este cazul (nume, prenume/denumirea societății sau a organizației):

2.3. Textul obligației executorii conținută de înscris/tranzacția judiciară⁴²:

Certific prin prezenta că înscrisul autentic/tranzacția judiciară este executorie în statul membru de origine asupra părților menționate la punctul 2.2.2.

⁴¹ Eliminați mențiunile inutile.

⁴² Adăugați pagini suplimentare, dacă este cazul.

.

Dacă ați atașat pagini suplimentare, precizați numărul de pagini: ...

Eliberat la: ...

Semnătura și/sau parafa instanței de origine sau a autorității competente:

ANEXA VIII

Statele membre și normele menționate la articolul 76 din Regulamentul ___ al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

Statele membre și normele menționate la articolul 76 sunt următoarele:

Germania: Articolele 68, 72, 73 și 74 din Codul de procedură civilă (Zivilprozessordnung) privind citarea părților terțe,—

Estonia: Articolul 214 alineatele (3) și (4) și articolul 216 din Codul de procedură civilă (tsiviilkohtumenetluse seadustik) privind citarea părților terțe,—

Letonia: Articolele 78, 79, 80 și 81 din Codul de procedură civilă (Civilprocesa likums) privind citarea părților terțe,—

Lituania: Articolul 47 din Codul de procedură civilă (Civilinio proceso kodeksas),—

Ungaria: Articolele 58 - 60 din Codul de procedură civilă (Polgári perrendtartás) privind citarea părților terțe,—

Austria: Articolul 21 din Codul de procedură civilă (Zivilprozessordnung) privind citarea părților terțe,—

Polonia: Articolele 84 și 85 din Codul de procedură civilă (Kodeks postępowania cywilnego) privind citarea părților terțe (przypozwanie),—

Slovenia: Articolul 204 din Legea privind procedura civilă (Zivilprozessordnung) privind citarea părților terțe.

ANEXA V

ANEXA VI

ANEXA IX

☒ Convențiile menționate la articolul 80 din Regulamentul ___ al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială) ☒

☒ Convențiile înlocuite în temeiul articolului 80 sunt următoarele: ☒

- Convenția între Belgia și Franța privind competența judiciară, valabilitatea și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Paris la 8 iulie 1899;
- Convenția între Belgia și Țările de Jos privind competența teritorială, falimentul, precum și valabilitatea și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Bruxelles la 28 martie 1925;
- Convenția între Franța și Italia privind executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 3 iunie 1930;

↓ Corrigendum, JO L 307,
24.11.2001, p. 28

- Convenția între Regatul Unit și Republica Franceză privind executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, însoțită de un protocol, semnată la Paris la 18 ianuarie 1934;
- Convenția între Regatul Unit și Regatul Belgiei privind executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, însoțită de un protocol, semnată la Bruxelles la 2 mai 1934;

- Convenția între Germania și Italia privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 9 martie 1936;
- Convenția între Belgia și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor și actelor autentice referitoare la obligațiile de întreținere, semnată la Viena la 25 octombrie 1957;
- Convenția între Germania și Belgia privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Bonn la 30 iunie 1958;
- Convenția între Țările de Jos și Italia privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 17 aprilie 1959;
- Convenția între Germania și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor judecătorești, tranzacțiilor judiciare și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 6 iunie 1959;
- Convenția între Belgia și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 16 iunie 1959;

- Convenția între Regatul Unit și Republica Federală Germania privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Bonn la 14 iulie 1960;
- Convenția între Regatul Unit și Austria privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 14 iulie 1961, precum și protocolul de modificare a acesteia semnat la Londra la 6 martie 1970;

- Convenția între Grecia și Germania privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor, tranzacțiilor judiciare și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Atena la 4 noiembrie 1961;
- Convenția între Belgia și Italia privind recunoașterea și executarea hotărârilor și altor titluri executorii în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 6 aprilie 1962;
- Convenția între Țările de Jos și Germania privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor și altor titluri executorii în materie civilă și comercială, semnată la Haga la 30 august 1962;
- Convenția între Țările de Jos și Austria privind recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Haga la 6 februarie 1963;

↓ Corrigendum, JO L 307,
24.11.2001, p. 28

- Convenția între Regatul Unit și Republica Italiană privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Roma la 7 februarie 1964, însoțită de un protocol semnat la Roma la 14 iulie 1970;

↓ 44/2001

- Convenția între Franța și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 15 iulie 1966;

↓ Corrigendum, JO L 307,
24.11.2001, p. 28

- Convenția între Regatul Unit și Țările de Jos privind recunoașterea și executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă, semnată la Haga la 17 noiembrie 1967;

↓ 44/2001

- Convenția între Spania și Franța privind recunoașterea și executarea hotărârilor și a sentințelor arbitrale în materie civilă și comercială, semnată la Paris la 28 mai 1969;
- Convenția între Luxemburg și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor și actelor autentice în materie civilă și comercială, semnată la Luxemburg la 29 iulie 1971;
- Convenția între Italia și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, a tranzacțiilor judiciare și actelor notariale, semnată la Roma la 16 noiembrie 1971;
- Convenția între Spania și Italia privind asistența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la Madrid la 22 mai 1973;
- Convenția între Finlanda, Islanda, Norvegia, Suedia și Danemarca privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă, semnată la Copenhaga la 11 octombrie 1977;
- Convenția între Austria și Suedia privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă, semnată la Stockholm la 16 septembrie 1982;
- Convenția între Spania și Republica Federală Germania privind recunoașterea și executarea hotărârilor, tranzacțiilor judiciare și actelor autentice executorii în materie civilă și comercială, semnată la 14 noiembrie 1983;
- Convenția între Austria și Spania privind recunoașterea și executarea hotărârilor, tranzacțiilor judiciare și actelor autentice executorii în materie civilă și comercială, semnată la Viena la 17 februarie 1984;

- Convenția între Finlanda și Austria privind recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă, semnată la Viena la 17 noiembrie 1986;
- Tratatul între Belgia, Țările de Jos și Luxemburg privind competența, falimentul, valabilitatea și executarea hotărârilor judecătorești, sentințelor arbitrale și actelor autentice, semnată la Bruxelles la 24 noiembrie 1961, în măsura în care este în vigoare;

↓ Actul de aderare din 2003,
articolul 20 și anexa II, p. 715

- Convenția dintre Republica Cehoslovacă și Portugalia privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești, semnată la Lisabona la 23 noiembrie 1927, încă în vigoare între Republica Cehă și Portugalia;
- Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind cooperarea juridică, semnată la Viena, la 16 decembrie 1954;
- Convenția dintre Republica Populară Polonă și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în materie de drept civil, dreptul familiei și drept penal, semnată la Budapesta, la 6 martie 1959;
- Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Regatul Greciei privind recunoașterea reciprocă și aplicarea hotărârilor judecătorești, semnată la Atena, la 18 iunie 1959;
- Convenția dintre Republica Populară Polonă și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Varșovia, la 6 februarie 1960, actualmente în vigoare între Polonia și Slovenia;
- Acordul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind recunoașterea reciprocă și aplicarea deciziilor și sentințelor arbitrale în materie de drept comercial, semnat la Belgrad, la 18 martie 1960;
- Acordul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia și Republica Austria privind recunoașterea reciprocă și aplicarea hotărârilor de acordare de pensii alimentare, semnat la Viena, la 10 octombrie 1961;
- Convenția dintre Polonia și Austria privind relațiile reciproce în materie de drept civil și documente juridice, semnată la Viena, la 11 decembrie 1963;
- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia privind reglementarea relațiilor juridice în materie de drept civil, dreptul familiei și drept penal, semnat la Belgrad, la 20 ianuarie 1964, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Slovenia;
- Convenția dintre Polonia și Franța privind legislația aplicabilă, jurisdicția și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept al persoanei și drept al familiei, adoptată la Varșovia, la 5 aprilie 1967;

- Convenția dintre guvernele Iugoslaviei și Franței privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil și comercial, semnată la Paris, la 18 mai 1971;
- Convenția dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia și Regatul Belgiei privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în acordarea de pensii alimentare, semnată la Belgrad, la 12 decembrie 1973;
- Convenția dintre Ungaria și Grecia privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Budapesta, la 8 octombrie 1979;
- Convenția dintre Polonia și Grecia privind acordarea de asistență juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Atena, la 24 octombrie 1979;
- Convenția dintre Ungaria și Franța privind asistența juridică în materie de drept civil și dreptul familiei, privind recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești și privind asistența juridică în materie de drept penal și extrădarea, semnată la Budapesta, la 31 iulie 1980;
- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Elenă privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Atena, la 22 octombrie 1980, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Grecia;
- Convenția dintre Republica Cipru și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnată la Nicosia, la 30 noiembrie 1981;
- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Cipru privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Nicosia, la 23 aprilie 1982, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Cipru;
- Acordul dintre Republica Cipru și Republica Grecia privind cooperarea juridică în materie de drept civil, dreptul familiei, drept comercial și penal, semnat la Nicosia, la 5 martie 1984;
- Tratatul dintre guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace și guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică și recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, dreptul familiei și drept comercial, semnat la Paris, la 10 mai 1984, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Franța;
- Acordul dintre Republica Cipru și Republica Socialistă Federală Iugoslavia privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Nicosia, la 19 septembrie 1984, actualmente în vigoare între Cipru și Slovenia;
- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Italiană privind asistența juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Praga, la 6 decembrie 1985, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Italia;
- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Regatul Spaniei privind asistența juridică, recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, semnat la Madrid, la 4 mai 1987, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Spania;

- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Polonă privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal, semnat la Varșovia, la 21 decembrie 1987, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Polonia;
- Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Ungară privind asistența juridică și reglementarea relațiilor juridice în materie de drept civil, dreptul familiei și drept penal, semnat la Bratislava, la 28 martie 1989, încă în vigoare între Republica Cehă, Slovacia și Ungaria;
- Convenția dintre Polonia și Italia privind asistența juridică și recunoașterea și aplicarea hotărârilor judecătorești în materie de drept civil, semnată la Varșovia, la 28 aprilie 1989;
- Tratatul dintre Republica Cehă și Republica Slovacă privind asistența juridică furnizată de organele judecătorești și privind reglementarea anumitor relații juridice în materie de drept civil și penal, semnat la Praga, la 29 octombrie 1992;
- Acordul dintre Republica Letonia, Republica Estonia și Republica Lituania privind asistența juridică și relațiile juridice, semnat la Tallinn, la 11 noiembrie 1992;
- Acordul dintre Republica Polonia și Republica Lituania privind asistența juridică și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal, semnat la Varșovia, la 26 ianuarie 1993;
- Acordul dintre Republica Letonia și Republica Polonia privind asistența juridică și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii și drept penal, semnat la Riga, la 23 februarie 1994;
- Acordul dintre Republica Cipru și Republica Polonia privind cooperarea juridică în materie de drept civil și penal, semnat la Nicosia, la 14 noiembrie 1996;
- Acordul dintre Estonia și Polonia privind acordarea de asistență juridică și relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul muncii și drept penal, semnat la Talin, la 27 noiembrie 1998;

↓ 1791/2006 articolul 1
alineatul (1) și anexa punctul 11.A

- Convenția între Bulgaria și Belgia privind anumite aspecte judiciare, semnată la Sofia la 2 iulie 1930;
- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică reciprocă, semnat la Sofia la 23 martie 1956, încă în vigoare între Bulgaria și Slovenia;
- Tratatul între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la București la 7 octombrie 1958;
- Tratatul între Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Praga la 25 octombrie 1958, încă în vigoare între România și Slovacia;

- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Română privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Sofia la 3 decembrie 1958;
- Tratatul între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, semnat la Belgrad la 18 octombrie 1960, și protocolul acestuia, încă în vigoare între România și Slovenia;
- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Polonă privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Varșovia la 4 decembrie 1961;
- Convenția între Republica Socialistă România și Republica Austria cu privire la asistența juridică în materia dreptului civil și de familie și la valabilitatea și transmiterea actelor și protocolul anexă la convenție, semnate la Viena la 17 noiembrie 1965;
- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Sofia la 16 mai 1966;
- Convenția dintre Republica Socialistă România și Regatul Greciei de asistență juridică în materie civilă și penală și protocolul la aceasta, semnate la București la 19 octombrie 1972;
- Convenția între Republica Socialistă România și Republica Italiană privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnată la București la 11 noiembrie 1972;
- Convenția între Republica Socialistă România și Republica Franceză privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnată la Paris la 5 noiembrie 1974;
- Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnată la București la 30 octombrie 1975;
- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Elenă privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Atena la 10 aprilie 1976;
- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Socialistă Cehoslovacă privind asistența juridică și stabilirea de relații în materie civilă, de familie și penală, semnat la Sofia la 25 noiembrie 1976;
- Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnată la Londra la 15 iunie 1978;
- Protocolul adițional la Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind asistența juridică în materie civilă și comercială, semnat la București la 30 octombrie 1979;

- Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materia obligațiilor de întreținere, semnată la București la 30 octombrie 1979;
- Convenția între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei cu privire la recunoașterea hotărârilor judecătorești referitoare la divorț, semnată la București la 6 noiembrie 1980;
- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Cipru privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Nicosia la 29 aprilie 1983;
- Acordul între Guvernul Republicii Populare Bulgaria și Guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică reciprocă în materie civilă, semnat la Sofia la 18 ianuarie 1989;
- Acordul între Republica Populară Bulgaria și Republica Italiană privind asistența juridică și executarea hotărârilor în materie civilă, semnat la Roma la 18 mai 1990;
- Acordul între Republica Bulgaria și Spania privind asistența juridică în materie civilă, semnat la Sofia la 23 mai 1993;
- Tratatul între România și Republica Cehă privind asistența judiciară în materie civilă, semnat la București la 11 iulie 1994;
- Convenția între România și Regatul Spaniei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la București la 17 noiembrie 1997;
- Convenția între România și Spania – complementară la Convenția de la Haga privind procedura civilă (Haga, 1 martie 1954), semnată la București la 17 noiembrie 1997;
- Tratatul între România și Republica Polonă privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 15 mai 1999.

ANEXA X

Regulamentul abrogat și lista modificărilor ulterioare

Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului, JO L012, 16.1.2001	
Regulamentul (CE) nr. 1496/2002 al Comisiei (JO L 225, 22.8.2002, p. 13)	
Punctul 18 A.3 din anexa II la Actul de aderare din 2003 (JO L 236, 23.9.2003, p. 561)	
Regulamentul (CE) nr. 1937/2004 al Comisiei (JO L 334, 10.11.2004, p. 3)	
Regulamentul (CE) nr. 2245/2004 al Comisiei (JO L 381, 28.12.2004, p. 10)	
Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Comisiei (JO L 363, 20.12.2006, p. 1)	Numai punctul 11.A.2 din anexă
Regulamentul (CE) nr. 1103/2008 (JO L 304, 14.11.2008, p. 80)	Numai punctul 1 din anexă
Regulamentul (CE) nr. 280/2009 al Comisiei (JO L 236, 07.4.2009, p. 13)	
Regulamentul (CE) nr. 416/2010 al Comisiei (JO L 119, 13.5.2010, p. 7)	

ANEXA XI

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 44/2001	Prezentul Regulament
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2), partea introductivă	Articolul 1 alineatul (2), partea introductivă
Articolul 1 alineatul (2) literele (a) – (d)	Articolul 1 alineatul (2) literele (a) – (d)
_____	Articolul 1 alineatul (2) litera (e)
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 1 alineatul (3)
_____	Articolul 2
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	_____
_____	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4	_____
Articolul 5, partea introductivă	Articolul 5, partea introductivă
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	_____
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (2)
_____	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 5 alineatele (4) – (7)	Articolul 5 alineatele (4) – (7)
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11

Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 15
Articolul 16	Articolul 16
Articolul 17	Articolul 17
Articolul 18	Articolul 18
Articolul 19	Articolul 19
Articolul 20	Articolul 20
Articolul 21	Articolul 21
Articolul 22, partea introductivă	Articolul 22, partea introductivă
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1) litera (a)
_____	Articolul 22 alineatul (1) litera (b)
Articolul 22 alineatele (2) – (5)	Articolul 22 alineatele (2) – (5)
Articolul 23 alineatele (1) – (2)	Articolul 23 alineatele (1) – (2)
Articolul 23 alineatul (3)	_____
Articolul 23 alineatele (4) – (5)	Articolul 23 alineatele (3) – (4)
Articolul 24	Articolul 24 alineatul (1)
_____	Articolul 24 alineatul (2)
_____	Articolul 25
_____	Articolul 26
Articolul 25	Articolul 27
Articolul 26 alineatele (1) – (2)	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 26 alineatele (3) – (4)	Articolul 28 alineatele (2) și (3)
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 29 alineatul (1)
_____	Articolul 29 alineatul (2)

Articolul 27 alineatul (2)	Articolul 29 alineatul (3)
_____	Articolul 29 alineatul (4)
Articolul 28	Articolul 30
_____	Articolul 31
Articolul 29	Articolul 32 alineatul (1)
_____	Articolul 32 alineatul (2)
Articolul 30	Articolul 33 alineatul (1) literele (a) și (b)
_____	Articolul 33 alineatul (1) al doilea paragraf
_____	Articolul 33 alineatele (2) și (3)
_____	Articolul 34
_____	Articolul 35
Articolul 31	Articolul 36
Articolul 32	Articolul 2 litera (a)
_____	Articolul 37
_____	Articolul 38
_____	Articolul 39
_____	Articolul 40
_____	Articolul 41
_____	Articolul 42
_____	Articolul 43
_____	Articolul 44
_____	Articolul 45
_____	Articolul 46
Articolul 33	Articolul 47
Articolul 34	Articolul 48
Articolul 35	_____

Articolul 36	Articolul 64
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 49
Articolul 37 alineatul (2)	_____
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 50
Articolul 38 alineatul (2)	_____
Articolul 39	Articolul 51
Articolul 40 alineatul (1)	Articolul 52 alineatul (1)
Articolul 40 alineatul (2)	Articolul 65
Articolul 40 alineatul (3)	Articolul 52 alineatul (2)
Articolul 41	Articolul 54
Articolul 42	Articolul 55
Articolul 43	Articolul 56
Articolul 44	Articolul 57
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 58 alineatele (1) și (3)
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 64
_____	Articolul 58 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (1)	Articolul 59
Articolul 46 alineatele (2) și (3)	_____
Articolul 47	Articolul 60
Articolul 48	Articolul 61
Articolul 49	Articolul 67
Articolul 50	Articolul 62
Articolul 51	Articolul 68
Articolul 52	Articolul 63
_____	Articolul 66
_____	Articolul 69

Articolul 53	Articolul 52 alineatul (2) litera (a)
Articolul 54	Articolul 52 alineatul (2) litera (b)
Articolul 55	Articolul 53
Articolul 56	Articolul 72
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 70 alineatul (1)
Articolul 57 alineatul (2)	_____
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 70 alineatul (2)
Articolul 57 alineatul (4)	Articolul 70 alineatul (3)
Articolul 58	Articolul 71
Articolul 59 alineatul (1)	Articolul 73
Articolul 59 alineatul (2)	_____
Articolul 60	Articolul 74
Articolul 61	Articolul 75
Articolul 62	_____
Articolul 63	_____
Articolul 64	_____
Articolul 65 alineatul (1)	Articolul 76 alineatul (1)
_____	Articolul 76 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 65 alineatul (2)	Articolul 76 alineatul (2)
Articolul 66	Articolul 77
Articolul 67	Articolul 78
Articolul 68	Articolul 79
Articolul 69	Articolul 80
Articolul 70	Articolul 81
Articolul 71	Articolul 82
Articolul 72	Articolul 83

_____	Articolul 84
Articolul 73	_____
_____	Articolul 85
_____	Articolul 86
_____	Articolul 87
Articolul 74 alineatul (1)	Articolul 88 alineatul (1)
Articolul 74 alineatul (2)	Articolul 88 alineatul (2)
_____	Articolul 89
_____	Articolul 90
_____	Articolul 91
_____	Articolul 92
Articolul 75	_____
Articolul 76	Articolul 93
Anexele I-III	_____
Anexa IV	_____
_____	Anexele I-IV
Anexa V	Anexa VI
Anexa VI	Anexa VII
_____	Anexele VIII-XI